taſti ad gl'iã. Talit' itaq; egregi⁹ dauid pſal
tes pr̄ me⁹ dedit intelligi. ꝓpterea ſil' ꝯſonãs
ſibi i erupit nũc aĩa mea i magnificatiõe; dñi
cũ exultatõe ſpũs miſcẽs pſalteriũ iocundũ
miſc̄oie cũ cythara ſeueritatis ⁊ pnĩe. ¶ Am
pli⁹ ꝟo cur nõ poti⁹ a gl'ificatõe q̄ʒ a magni/
ficatõe ſumpſerim initiũ. vt dicerẽ. Gl'ificat
aĩa mea dñm: Sẽtiebã ꝑfecto ꝓuilegiũ h' cã
tici gl'ie reſeruãdũ m'titudini militie celeſt'
exercit⁹. qñ ꝯpleti fuerint dies vt pariã filiũ
meũ ꝓmogenitũ. Fiat tũc reuelatio celit⁹ ad
paſtores. q̄b; ꝓ ſimplicitate ſua ⁊ ſedulitate
vigili ſup gregẽ ſuũ velut i q̄dã ſolitudine de
ſerti/ſubito fiet cũ angelo euãgelizãte gaudi
um magnũ comes multitudo militie celeſtiſ
laudantiũ deũ celico carmine ⁊ dicẽtiũ. Gl'a
in altiſſimis deo. Et i terra pax hoĩb; bone
volũtat'. Venient paſtores. videbũt. mirabũt'
reuertent' gl'ificãtes deũ. Futuꝝ eſt inſup ad
bethleẽ diuerſoriũ pt⁹ mei. ĩoleſcat mos ꝑ ec
cleſiã ſctõꝝ toto terraꝝ orbe diffuſã. iungere
finib; pſalmoꝝ. cãticoꝝ ⁊ hymnoꝝ celebrit'
velut vna ⁊ iceſſabili voce cũ oĩ militia cele/
ſtis exercit⁹. Gl'ia pr̄i ⁊ filio ⁊ ſpũiſctõ. Sic
erat i ꝓncipio ⁊ nũc ⁊ ſp ⁊ i ſcl'a ſeculoꝝ amẽ
¶ Sʒ o gl'ioſa trinitas quãto põdere ſnĩaꝝ
reſonat i aurib; meis paru⁹ hic ⁊ paucul⁹ nu
mer⁹ ꝟbulorũ. Quot ⁊ q̄nti futuri ſunt ꝯci/
ues ſctõꝝ ⁊ domeſtici dei/q̄ ad iuſticiã erudi
unt plurimos. ⁊ fulgebũt velut ſtelle i perpe
tuas eternitates q̄ ad declaratõʒ celeſt' hui⁹
cãtici gl'ie/laborabunt te doctrice. Cõcerta
bũt apõ diſſidẽtes futuroꝝ hereticoꝝ frago
res. ſtrepit⁹ horrẽdoſq; clamores. vt i debi/
ta ꝯcinãt armonia. te beatiſſimã trinitatẽ i vni
tate. ⁊ vnitatẽ i trinitate i ꝑhẽni ſeculoꝝ xp̄e.
Amẽ. Dicẽt crebro Gl'ia tibi dñe Noiabũt
te deum glorie. te gloriã plebis tue iſrael Te
dñm ꝟtutũ q̄ es rex glorie. Tu rex gl'ie xp̄e.
ꝯcinit oĩs eccl'ia. Tu ad dexterã dei ſedes i
gl'ia dei pr̄is. Tibi laus. tibi gloria. tibi grã
rũ actio. Quid igit' ſupeſt hũilitati mee quaʒ
reſpexit dñs/niſi vt cũ oĩb; generatõib; ſecu
lorũ ſubiũgã ꝓ fine pulcerrio debitoq; ſup/
addẽs ad cãticũ meũ. Gloria pr̄i ⁊ filio ⁊ ſpi
ritui ſancto. Sicut erat i ꝓncipio ⁊ nũc ⁊ ſp
⁊ in ſecula ſeculorũ Amẽ. Finit.

Sequitur carminũ

ſup magnificat ps nõ mĩma/q̄ ꝓ abigẽdo te/
dio q̄ete ſenectut'/⁊ recordatiõe ꝓteritoꝝ ſtu
diorũ/nõ tã nitori ſtudens q̄ʒ deuotõi ⁊ vti/
litati modulatus eſt.

Agnificat aĩa mea te dñm/me⁹ i te A
m Spũs exultat/reſpice fac humilẽ.
Aduena dũ terr' dego/me cura pla/
Sepius eluſit/xp̄e peto veniam (cendi
Da modo complaceat tibi ſoli ſerior etas
Carmine ſe ſolãs/ſis ſibi ſolus honor
Carnea carnales elegia cantat amores
Celica celeſtem promat amiciciam
Geſta ſtilo memori miſerãdi tp̄is huius
Dent alij/nobis diua ſophia placet
Non eſt conſilium pulcri ſpectacula celi
Linquere/ſcenum q; vile ſtilo terere
Me mea ſcripta tuis ꝯmitto pr̄ manib; fac
Quantum q̄ʒ ve parum vis fieri maneãt
Maxima ps monet et ſupponit noſcere ſeſe
Viribus in ꝓprijs intus ⁊ exterius
Se ſcripturarũ manifeſtauit dicta viciſſim
Crebro latent ſola/perlege/ſe reſerant
Deniq; preueniat reſerans oratio ſenſus
Lectori q; comes ſit pia ſedulitas
Ut ſpect'atiuas claudo ſub lege me
c Matias q̄rit cor iuuenile ſeniſtroꝝ
Metrorũ leuitas an nõ minuit g̃ui
Senſus/⁊ ꝓpriũ põdus hr̄e vetat (tatẽ
Dedecet an ſeniũ ludus iuuenilibus aptus
Etatem ꝓprium quãq; decet ſtudium
Grãdior es/pudeãt puerilia/nũc lacrimarũ
Tempus nuc lachrimis corda pianda pijs
Ludicra pone ſenex puer vt n̄ ſis maledict⁹
Seria res agit'/mors volat ante fores
Parce ſeni iuuenis/paucis cõfuſa reſoluo
Mens gaudet numeris artius arta tenet
Edificat ſenium doctrina virilis/⁊ acre
Ludicra delectant metra puericie
Gratus erat puero iam de ꝯceptibus oĩs
Sermo/nimis cupiẽs noſcere q̄d ſit homo
Intus ⁊ exteri⁹ quot habet vires repetebã
Sedulus/et tandem ſero videre datum eſt
Tricliniũ cordis q̄d ſit/quid mentis aſilum
Qualis imago dei gloria qualis ei
Oc op⁹ h' ſtudiũ canos exercuit i an B
b Ocia dlectãt ſabb'a ſola placẽt (nos
Ex requie req̄eſ/mẽſis de mẽſe vacare
Dant/exaltatis vt deus eſt videam
Miris iſta modis deus attulit ocia nobis
Anxia curarum vincula diripiens
Forte/nec inuideo/poterit q̄d ſcribit' olim
Id fore nonnullis vtile. ſuaue placens
Nec puerilia ſunt quib; vſi metra ꝓphete
Pſaltes/ph'i/theologiq; graues
Attamẽ auditu carnis reſonãtia nõ ſunt
Carmina de rebus quas ſapit vnica mens
More ſuo ſi ſit breuitas obſcura pateſcet

Uocibus aut ꝓſis latius expoſita
Ingenijq; modum decet vnūquēq; notare
Par aquile non eſt queq; volabit auis
Ars quoq; nulla ſtatī totā ſe ꝓdit/ opoꝛtet
Uſus vt acceptam ruminet aſſiduus
Ingenium clareſcit ⁊ ars/ ſi longioꝛ vſus
Affuerit/ nemo ſumma repente capit
Rguit͂ ſeniū ꝙ deſipiens puereſcat
a Altera cauſa ſubeſt/ ꝑdita vita prioꝛ
Eſt ꝟtus vegeta mioꝛ ī ſene/ foꝛtioꝛ
Ex animo pacē de cerebꝛo requiem (aufert
Fulget in antiquis ſapiētia/ ſ; quibus etas
Junioꝛ in claris conſenuit ſtudijs
Perfectos gaudet elegia claudere ſenſus
Uerſu ſub duplici/ pulcrioꝛ inde nitet
Complacuit ꝑ eā vacue monimēta ſenecte
Utile cum dulci conſociando dare
Ocia prudenter vitans heremicola quidam
In plectis operans fine cremabat eas
Exemplo conſoloꝛ ī hoc/ ſi nullo manerent
Poſterius ſtudij ſcripta laboꝛe mei
Pꝛofuerint ſi non alijs obliuia vite
Meſte dant animū dū meditando replent
Qui loquit͂ linguis/ neq; intelligit͂/ illum
Pꝛecipis vt cantet/ paule/ deo ſibiq;
Ergo tecū habitās cane muſis ludeq; tecū
Gratia quanta/ deo poſſe canendo mori
L Umane finis nature nos doc; apt⁹
b Quis mod⁹ ⁊ nr̄is oꝛdo rat⁹ ſtudijſ
Phīa. fides. cum quauis religione
Conueniunt/ ꝙ homo ſit ratione vigens
Rurſus ſola bonū ratio concernit honeſtū
Bꝛuta ſuper/ finis ſolus ei deus eſt
Finis diſpariter bꝛutis. quoniā meminiſſe
Poſſeq; noſſe deum quin ⁊ amare datum eſt
Sumitur ex iſtis veraciter eſſe beatos
Uerbum qui capiunt ⁊ retinent domini
Talibus optima pars cedit/ que cogitat vni
Poſtpoſitis curis/ ſcire vacare deo
Contemplatiuos ideo laudare beatos
Auſus ariſtoteles conſonus eſt fidei
Multa tm̄ variat/ ſed ī hoc ↄcoꝛdat/ vt etas
Ultima diuino dedita ſit ſtudio
Non niſi poſt artes/ moꝛes/ ⁊ philoſophiam
Ocia concedit poſſe beata ſequi
Chꝛiſticolas quāto leuius citiuſq; beatos
In cōmune facit ſpes amoꝛ atq; fides
Heologia quidē pariter cum phīa
t Moꝛes non deſinit/ altius erudiūt
Sit ꝑcul atra comes cui mos infla
Scire tumere facit/ teſtiſ apl's eſt (re ſciētes
Contemplatiuos ratio demonſtrat amicos
Eſſe dei/ quibus ⁊ paucula ſufficiunt
Signat amiciciā/ perquirere conditiones
Dilecti/ de quo cogitat ⁊ loquitur
Hoc contemplatoꝛ/ ꝑſertim theologizans
Nonne docendo facit: vel meditando ſilens
Uiuit contentus pꝛeſentibus/ anterioꝛa
Poſt habitis alijs/ vnica cura ſequi
Non ritas hominū/ belloꝛū ſiue tumultus
Audit/ ad hec ſurdus/ mutus in oꝛe ſuo
Sumit ī exemplū loth ꝗ ꝓut aduena iudex
Tam ſceleratoꝛum non fuit in ſodomis
Tranſiliens iditum cur ſe miſceret iniquis
Qui foꝛis eſſe volunt/ cur ſibi ſit nocuus
Altioꝛ eſt mundo curas qui deſerit omnes
Quem ſuſcepta nihil publica cura pꝛemit
Agnificās xp̄m bn̄ plebs ait oīa fec̄ D
m Nā que fecit erant oīa valde bona
Firma fideſ niſi ſit diue pietatiſ ama
Jugiter inquirens/ irrequietus eris (trix
Illa vel illa deus cur fecit: queſtio curis
Plena nimis/ plenum ſciueris oīa notat
Oſum cur iungas/ cur oſus erit viciosus
Scrutatoꝛ rerum quas agit omnipotens
Querat ⁊ inquirat non inueniet rationem
Ipſe quidem fecit omnia que voluit
Oꝛdo duplex rebus nā pꝛim⁹ reſpicit vnū
Qui creat/ eſt medium finis ⁊ initium
Eternus/ nulli mixtus/ ꝗuis ſit vbiq;
Pꝛeſens eſſe ſuum poſſe vel influere
Alter ineſt rebus inter ſe viuidus oꝛdo
Certis qui numeris mutuo nectit eas
Primū ↄtemplans nullā pꝛoꝛſus rationem
Dic/ niſi ꝙ fecit omnia que voluit
Juſticie radix eſt velle ſuum pꝛioꝛ vlla
Queritur. erratur. quid pꝛius initio
N diuina caret recta rōne voluntas
a Non caret/ ipſa ſibi ſufficiens ratio
Primipotēs faciat qđ vult ꝗd iuſt⁹
Libertas aliter quomodo cedet ei (vllū eſt
Sit ſtatus in pꝛimo/ ſi non/ vbi cōſtituetur
Diſpoſitis rebus oꝛdo ſecundus ineſt
Inuenies iſtic connexas mutuo cauſas
Ut cur ex rebus pꝛoueniant alie
Hoc natura facit que vis eſt inſita rebus
Que rem conſimilem pꝛocreat ex ſimili
Philoſophis ſtudiū talis fuit oꝛdo ſecūdus
Ex hoc ad pꝛimū ſcandere cura fuit
Theologis q; mox ſolū ſublime fides dat
Se pꝛius his ſtatuūt/ infima deinde petūt
Ardua diſparitas/ felix qui ſemꝑ in alto
Fixus pꝛincipio/ iudicat in reliquis
Actio baſſa perit/ ſed contemplatio fini
Jugiter intendens/ dirigit huc oculos
Inde ꝗeta manet/ toꝛquet nihil oꝛdo ſcd̄s
Scit q̄m pꝛimo conſonat/ optimus eſt

E Sſe q̄d⁹ rerū̃ varios cogſcit ⁊ apto
e Cūcta loco poſita q̄cq̄d ūqu⁹ agat
Ordo ſcōs h₃ mala plīma. ſ₃ tñ illa
Solis noria ſunt/iure volente/malis
Sis bon⁹ innitēs ꝑmo bona ſūt tibi ꝓſus
Omnia/nilq₃ tuo deerit in obſequio
Exclamabis ad hec quo pacto q̄ ratione
Eſſe bonus valeo ni deus hoc dederit
Non potes/affirmo. quare ſis ſubditus illi
Atq₃ tuam minime iuſticiam ſtatuas
Eſt tñ orandu₃/bene viuendum/ medijs lex
Que iubet inſtandum/ nec potes abſq₃ deo
Murmura nō reſonēt hoīm da q̄ſo ſalutes
Ipſe deo ſoli/qui creat ⁊ recreat
Prime libertas cauſe determinat omnes
Effectus/ꝓprio vult vt in arbitrio
Phs ſi libertatem denegat iſtam
Aut nihil aut fiet omne potens fieri
Ecce grad⁹ ſiles numero ſiue poſſibiles ſūt
Quilibet vt fiat/hic fit/⁊ ille nihil
Udicio res ſolerti penſata/docebit
i Oīa q̄ ꝑmi terminãt arbitra vis.
Non tñ arbitrij libertas vlla creati
Tollitur/augetur ⁊ viget inde magis
Cur ita vult ita nãq₃ deus q̄ cuncta miſtrat
Condita vult proprijs ⁊ ſinit ire modis
Naturalis vis quam reſpicit ordo ſecūdus
Contigenter agit/ſi deus inſpicitur
Sed manet arbitrio dupla ꝯtingentia nr̄o
Ordine ſub duplici ſic patet imparitas
Impius ē error dicens prodire neceſſe
Omnia ſub primo/ſi referantur ei
Res habet inſtanti ſolo quecunq₃ neceſſe
Si vult nanq₃ deus/queq₃ repēte perit
Tolle deū facere q̄cq₃ mala nulla manebūt
Non tamen idcirco vult deus eſſe mala
Cur ita⁊ nã ꝓpriam vult appellat rationem
Nemo malum vellet ſub ratione mali
Sermo pias igit̄ ledēs aures reprobetur
Qd̄ deus actor vult crimina. probra. nefas
F Pūs exultauit aīs me⁹ alma ſuꝑ boſ
f Mēte ſui cordis ad nihilū̃ redigēs.
Spūs ⁊ mēs ſūt eſſentia/ponimus
In nobis animã ꝯſociamus eis (vna
Fit tamen a ſermone dei paulo referente
Has inter vires ſectio mira nimis
Spūs atq₃ anima qua ſunt ratione ſecati
Lucida nonnulli ſcripta dedere ſua
At ſi diuiditur vel quomodo ſpirit⁹ ⁊ mens
Sermo rarior eſt/vtiq₃ diuiditur
Qualiter aſtruitur rationis portio duplex
Non re diſtincta ſed magis officio
Mentis amor deus ē ſolus/ſed ſpūs omne
Reſpicit obiectum quo bene diligimus
Mentis imago deū ꝓſpectat vt vnica ſolū
Spiritus obiecta plurima reſpiciet
Semꝑ in arce manet ſyon mēs ſpūs omnē
Hieruſalem quaſi rex regulat atq₃ regit
Menti lectulus ē ſpōſi locus vnicus omni
Triclinio mentis ſpiritus imperitat
Pūs ē mēti dux ⁊ rector/vice ſponſi
f Quam fecundare gratia ſola poteſt.
Nãq₃ vt̄o mēt₃ dū ſpūs aduenit al/
Supremi virtus ſemet obumbrat ei. (mus
Naſcit̄ hinc ſanctu₃ dñi quod gratia gignit
Concipit illud mens parturit atq₃ parit
Uerbigene mēti dux ſpiritus additur/ eius
Dum peregrinatur ducitur arbitrio
Uirgo Maria ioſeph nō te grauidauit/erat
Attamen ille tuus/ꝯtinuuſq₃ comes (vir
Cum puero matrem fidus deducit/alebat
Sponte labore ſuo/ſedulitate pia
Spūs haud aliter menti dat⁹/impi⁹ ⁊ trux
Eſt ſi non domino paret ⁊ obſequitur
Impietas quanta eſt ſeductor de duce ſi fit
Mentis ſi fetum ſuffocat aut perimit
Euenit hoc operū quotiēs alimēta bonorū
Detrahit/aut gladio criminis vltro ferit
At ſi peniteat conſurgit cu₃ puero mens
Rurſus ⁊ ad patriam fas erit ire ſuam
Ibrate viget hō duplice/ꝑma cohe G
l Fini/q̄ nunq₃ tota perire pōt (ret
Liba vis hec ē/q̄ nō deliberat/ē vis
Arbitra cui flecti ſemper vtrinq₃ datur
Cōplaciti ꝑmã nos dicimus/ altera nomen
A contingenti ſumit/⁊ officium
Pollet vtraq₃ deus/ꝑ primã ſpirat ad intra
Altera diſponit cuncta ſuis vicibus
Prima neceſſarium non aufert/ altera vero
Contingenter agit proſpiciens media
Arbitra vis/lune ſimilis/mutabilis inde
Obuia fit prime noxia criminibus
Si duo ꝯcordent vir et vxor/ſpūs et mens
Promiſit/faciet chriſtus erit medio
Nō duo iam vel tres incōnexi/ ſed in vnum
Cor ſimul atq₃ animam fortis amor rapiet
Gratuitus cum natiuo iungentur amores
Finis principio/quatinus alpha ſit o
Mens ꝯuerſa/mens pr̄ es/dux v̄ginitatis
Alme mee/dicens oſcula ſancta feret
Rbitra vis ſi ſpūi ꝓpriet/ ad ipſum
a Ois culpa redit/noxa. ſcelus. viciū
Sc₃ omittit vel cōmittit/q̄a menti
Diſſonat/intente ſemper amare deum
Mordet eo vermis damnatos arbitra qm̄
Uis refugit/qd̄ amans libera vis meminit

Hanc deus impreſſit menti cuȝ viribus eiꝰ
Indelebiliter dum manet ens proprium
Libera vis nūqꝫ niſi ſit ſimlꝰ arbitra peccat
Dote quidem tali pollet imago dei
Vult natura deus/vult inclinatio recta
Spiritus vt menteȝ ducat in alta ſuam
Spūs arbiter ē. mens libera/ collige paucꝭ
Inter eas vires ſectio qualis erit
Spūs arbiter eſt vires anime ſuꝑ omnes
Qualis contingit ſub ratione regi
Eſt penes arbitriū queuis operatio laudis
Vel viciȷ/rebus vtitur aut fruitur
Arbitriū tuleris/nihil eſt peccabile/nullum
Demeritum cuiqꝫ prouenit aut meritum.
D Pūs ē typice dictꝰ iacob/⁊ varie vir
ſ Ancille/ſocie vir pariter domine
Mētē dic dñaȝ dñi cui fulgꝫ imago
Gloria/lux/ſpeculūȝ/quē meminit/ſcit/amat
Sindereſim quādoqꝫ ſcias ꝑ mēte reponi
Cuius natura pellit ad omne bonum
Aut put h loqmur ſoli mēs dedita primo ē
Cuius ⁊ obiectum finis ⁊ vnicus eſt
Mēs ita ſnidereſim ſuꝑeminet vnica iungi
Que ſolet ad ſponſum filia virgo deum
Mens ⁊ apex mētis ideo diſtincta notētur
Sit ꝙ amor radix finis ⁊ initium
Omnia finit amor ꝑut inchoat oīa/ nunqꝫ
Ipſe tamen neſcit/nec memor eſſe nequit
Unius ⁊ trini ſaluatur ſemper imago
A patre per verbū circulat almus amor
Imꝑmit hoc natura bonuȝ/ ſed grā format
Gloria conſummat poſt rudimenta vie
Contemplātis habes finē q̄ ſubleuat ad ſe
Mentem ſupra ſe/ſicqꝫ ſigillat eam
Ut naturalis affectus ⁊ ē animalꝭ
e Eſt rōnalis mēs amat arce manēs.
Mēs patriā repetēſ amat/et q̄ poſſi
Mēs amat/⁊ ſe mēs oīpotētꝭ amat (det illā
Diuini generis amor eſt mentis triplus iſte
Finis ⁊ obiectum ſtat tribus ipſe deus
Per ſpeculū ꝑmus amor ē ſpeciē tenet alter
Actu ſe proprio ſolus amat dominus
Solus ī immenſum ſe nouit/amat/fruiťqꝫ
Actu non menſo nullus amare poteſt
Sub gradibus ternis opus exerceť amorꝭ
Credulitate prior fit/ratione ſequens
Ex intellectu reliquum fit/conſimili dic
Gratificus ꝙ amor triplificat meritum.
Primū ſimpla fides/intellectꝰ quoqꝫ donū
Quod ſequitur preſtat/dat freneſis reliquū
Gloria triplatur/ꝯmunis prima ſecundam
Mater habet/ternaȝ chriſte ſupreme tenes
Unica ſublimis gradibus caret oīpotētꝭ
Gloria/ſit q̄ꝫuis trinus ⁊ vnus idem
Ratia gtuitꝰ amor ē baptiſmꝰ amori J
g Primitus impreſſo deſuꝑ addit eā.
Mēs ꝑ eā pris eterni viteqꝫ ꝑhēnis
Heres adoptatur/ſponſa fit/arra datur
Naturalis amor nunqꝫ deletur/eundem
Ad reprobos etiam continuat dominus
Obniti conatur ei male grata voluntas
Se crucians vt equus calcitrat ad ſtimulū
Mira dei bonitas patȝ ac inuicta poteſtas
Curqꝫ voluntati pax nequit eſſe male
Extimulās agitat vrget pūgitqꝫ remordēs
Complantatus amor iura dei retinens
Primꝰ amor mētis liber ſe ſponte coaptat
Primo principio quod nec amare neqt
Arbitrium ſequitur vſum rationis/ ⁊ vltro
Flectitur in partes/ſi volet/oppoſitas
Sponte ve ſuſpendit ſe ꝑtes inter vtraſqꝫ
Uſqꝫ quo confirmet gloria velle bonum
Liber amor melior/q̄ plꝰ fulget viget ardet
Corde manu ſenſu peruigil/hinc melior
Ut occaſus ī ens puꝝ fit caſꝰ ⁊ alꝭ
In puꝝ ñ ens/ mēs ab vtraqꝫ cadit
Dic ita ꝯtigēs/q: nō valet eē ⁊ īeſſe
Non impoſſibile dicitur eſſe tamen
Falſa ve ſunt non alio eſt in eis medium
Non negat omne quod affirmatio ponit
Et viceuerſa. quid me duret ibi.
Principiū primū complexū fallere ponens
Rbitra ſe ꝟtꝰ vireſqꝫ ſuas mouȝ oēſ K
a Flectiť ad ſeſe mota mouens eadeȝ.
Altera cauſa tñ ſꝑ ꝯcurrit/ vt ipſuȝ
Obiectum ſaltem cauſa ſuprema mouet
Actio non eadem motus ſeu motio moto
Hoc deus ad ſeſe ſolus habet proprium
Par eſt obiectum par eſt ratioqꝫ videndi
Actio ſed diſpar cum deus inſpicitur
Verbum ſi dicat ea mens/aliter tamē intro
Verbum diuinum corde pater generat
Spiritus ⁊ ſanctus mentis ſpirať amore
Non prout hunc ſpirāt filius atqꝫ pater
Exemplar verbum dices/ exemplar amorē
Queȝ ſanctus ſibimet ſpiritus appropriat
Unica forma dei formas ſuꝑeminet oēs
Altera dic non eſt forma realis ibi
Formales varias rationis fabricat vſus
Intellectiuus abſtrahit/aut reſerat
Componēs caueat falſos coīungere ſenſus
Dum ſuper abſtracto ſcire cupit quid id eſt
Ens a mente dū variať imagīe lune
m Mens q: metitur/eminet et meminit
Mēs ita totꝰ hō/mēs intellectꝰ et ē
Ipſa volūtas ē vis memorās pariť (ens

Mẽs hõ dũ lunaticus ē/dum more zachei
In hiericho degit/luna ſonat hiericho
Vix interualla recipit lunaticus iſte
Lucida pauca nimis/valle manens miſera
Torq̄t et illidit vel humi vel aq̄s vl' ī ignes
Paſſio crebra ruens/dormiat aut vigilet
Nitatur tamen vt vel raro cogat in vnum
Spiritus initium quod fit amore pio
Semet adunat amor vires reliq̄s ſil' om̄es
Colligit imperitans/actificans habitus.
Tunc lucet tenebra/radians caligo ſubitur
Mens intro rapitur lux inabyſſat eam
Sicut aq̄s oleū ſupeminet/almus amor ſic
Supra quodlibet ens exilit vſqȝ deum
Argentum viuū ſemper protendit ad imū
Centꝝ quod deus eſt ſemper homo reperit
L Agna potens fecit mihi magna ca/
m nis benedicta
Ecce beatā me p̄dicat omne genus.
Virginitas mr̄i/fidei cor/ſummus ad imū
Junguntur/mirer quid potius dubito
Magna potens tollit mirari/ſolus is ipſe
Cor fidei iunxit omnia qui potuit
Deſine mens hoīm temeraria velle ꝓfundū
Conari ſenſum te penetrare dei
Infinitus enim nō circumſcribitur arto
Forma te mentis quolibet ingenio
Cūcta deus ſapiēter agit nec homo ratiōeȝ
Aſſerit hoc ſalomon ſcire poteſt aliquam
Deſtruat edificet perdat vel collocet vt vult
Cur ita feciſti dicere quis poterit?
Deſpicit excelſos oculos/cordiſqȝ ſupbos
Mente ſui/digne fallitur improbitas
Improbitas ſape que nō vult ſicut oportet
Senſus ſobrietas eſt inimica ſibi
Contingenter agit extra ſe prima voluntas
Libera ſe varijs inſinuando modis
Om̄s cuiqȝ rei ꝓpri⁹ diuīa volūtas
m Paret ⁊ ad nutū flectitur illa dei
Nulla ꝑor cā ē/cui ſoli dicere fas ē
Sic volo ſic iubeo/velle mihi ratio ē.
Grammatici cauſam querenti ſignificati
Reſpondent/quia ſic impoſitor voluit
Diſpoſitis rebus dat' altera cauſa ꝓpinqua
Ordine pro rerum ꝓprietate modis
Queqȝ de⁹ format vult nō q꞉ ſūt bona de ſe
Sed bona ſūt quia ſic diſpoſuit fieri
Cū voluit nihil eſſe ꝑus quodcūqȝ creatū
Tunc nihil hoc fuerat ſi capis eſſe bonum
Fiat lux dixit/bona lux/q꞉ complacuit lux
Vt fieret/bona ſunt omnia iure pari
Nō bōa/qōqȝ potēs ſapiēſqȝ ꝑ oīa clamāt
Vocib⁹ excelſis cuncta creata ſimul

Res ita diſponit/ꝓprios vt eas ſinit actus
Seu motus agere/vertere ſponte poteſt
Vertit ⁊ immutat quotiens miracula fiunt
Vt dum ſuſpenſa quelibet actio fit
Vtri q̄d fatū q̄d ſit fortuna req̄runt M
m Solaqȝ ſi preter noīa ſunt aliquid
Sūt aliq̄d/nec em̄ ſmo cōis ianis
Nil penitus fruſtra publicus vſus habet
Eſt operans a propoſito certum ſibi finem
Certaqȝ pro fine preſtituens media
Dicere fortuitum nemo preſumit vbi quis
Preuiſis medijs quod petit aſſequitur
At dum proueniunt ea raro qualia ꝓſus
Non intendit agens/dicito fortuita
Pergis ad eccleſiā dn̄o tua reddere vota
Et patet ante pedes aurea maſſa tuos
Vtiqȝ fortuitus eſt hec inuentio/cauſam
Eius fortunam dicere rite potes
Inde vides primā cām quicquid facit/eſſe
Nil ſibi fortuitum/nam videt illa prius
Non ita fit nobis quos ignorantia ducit
Non preconceptis finibus aut medijs
Adde q̄ excelſus deus efficit omnia/quare
Fortuna omnipotens eſt deus ⁊ dominus
Vicq̄d ꝯtigerit nob nec p̄ſcia mēs ē
q Preuidiſſe deū nō dubitare poteſt
Hinc fortuna liq̄t q̄ ī om̄i re dn̄at'
Nemo ſcit ſibi quid veſpera ſera vehat
Preterea cauſas alias ſi colligis omnes
Ipſas fortunam ſepius inuenies
Cur q꞉ ꝯcauſant vbi nemo intēderet actum
Talem/vel tali fine/modo fieri
Iūge intellect⁹ vbi maior ineſt/minus illic
Eſt de fortuna/cur? quia plura videt
Angelici porro ciues animeqȝ beate
Nil vel raro aliquid fortuitum reputant
Omnes nanqȝ docet in verbo viſio clara
At nos ve miſeros nubila tanta tegunt
Porro priora tenens de fortuna/ſciet apte
Mox quid ſit caſus cauſa/vel eius opus
Caſus ineſt ſoli propria ratione carenti
Vt ſunt bruta/quibus nulla preeſt ratio
Nulla q̄d ē ꝓpria ē/ſȝ īeſt aliena/regēs/dux
Et que non errat primipotens ratio
Interȝ hūc vigilē ſenſus ſunt c⁹ apti N
o Peruius et liber ſpūs hos animat
Sōnus ꝟo q̄d ē illibertatō ſenſus
Cōmunis/groſſus fumus opilat eum
Ergo ſtat⁹ medios varioſqȝ notato freq̄nt
Senſibus humanis poſſibiles fieri
Sōniculoſus em̄ vigilat torpore grauatus
Nec vigilat ꝓſus/inter vtrūqȝ manens
Leſio cōmunis ſenſus/vel apertio lenta

Dat freneſim capiti ſic reueriſa venit
Uerba nihil connexa ſibi ꝓfert reueriſans
Neſcit quid ſequit̃/ quid ve repugnet eis
Cur;qꝫ nulla regit ratio fantaſmata/ nullo
Ordine que gyrant vt mare fluctiuagum
Somniat ꝗ̃ vigil minꝰ aut plꝰ plurima vexāt
Fortia vel modica dum ſimulacra caput
Gallū nūc loquit̃/aſinū mō/caſtra ve terris
Fundat in hiſpanis/vota facit varia
Paſſio que fortis fuerit que fixa cerebro
Credere ꝙ non vult ſe ratione regi
Q Aſſio dū turbat cerebꝝ fit hō fatuī
p Auget̃ tādē/ledit/⁊ ē freneſis (ſans
Ergo vides cordi deuoto vl' ſtudi/
Noxia cur fiunt idola corporea (oſo
Abſtrahat ꝗ̃ ſagax a fantaſmatibus almam
Uim mentis/puro lumine ſe recreet
Sed ꝗꝫ difficile eſt/ꝗꝫ rarum /nec venit vlli
Gratia ni fuerit deſuper irradians
Qua duce ꝓ̃ſumat cor ſurſum poſſe leuari
Et quadam lucis ſe regione frui
Semper ſuſpecta ſit quantūcꝫ ſalubris
Paſſio credatur/quem retinere nequis
Nācꝫ preire ſuam que ductrix eſt rationem
Geſtit ⁊ effrenem ſe rapit abſcꝫ modo
Non ſecus indomitū vidi geſtire caballum
Sic ſtimulis acti thaurus/aper furiunt
Paſſio iudicium variat. prout ebrietatem
Non vno faciunt fumida vina modo
Hic ſilet. hic loquit̃ furit hic. ridet pius ille
Hic vigil/hic ſtertit/fit ratione nihil
P Loria celſa deo vob̃ vir ⁊ o mulier
g Que vos ꝯciliet ſp̄ amore pari (par
Qui mores hoīm/ꝗ̃s ſecū ſexꝰ vtcꝫ
Fert/conferre cupit/ſcandala precaueat
Nā generare ſolet odium collatio talis
Laudetur potius fedus amicicie
Mutuo ſe refouent artus in corpore vero
Humanus ſic ſe ſexus vtercꝫ iuuet
Cōſona mēbra ſibi/nō vllū corpe ſciſma eſt
Non oculus manui dicit inepta mihi es
Eſt hoīm ſpecies eadem/ſit femina/ſit mas
Sunt anime ſimiles que ratione vigent
Conditor vnus eis plaſmator ſiue creator
Par ⁊ origo dedit nobilitate frui
Materies ſimilis/claudunt̃ morte parili
Idem finis eis primo ſtatutus erat.
Crimina nēo libēs ſua credito vult recitari
Cum ſoleat laude quiſcꝫ tumere ſua
Dixeris ergo frequēs qđ ſexū poſſit vtrūcꝫ
Nexu iocundo conciliare ſibi
c Xhortare/colāt ⁊ amēt ſe ſexꝰ vtercꝫ
Preueniāt gratis iugiter obſequijs

Si vitā inſpicias hoīm/ſi deniqꝫ mores
Nemo caret vicijs iunior aut ſenior
O tandem maior parcas inſane minori
Non alios damnet quem mage culpa ligat
Omnes nōne ſimul eadē damnatio ſtringit
Omnes peccati perdita maſſa ſumus
Quiſquis ſaluatur hunc ſaluat gratia ſola
Gratuiti doni eſt gloria/nulla tibi
Nos fecit dn̄s/nos deſtructoſcꝫ refecit
Sunt ⁊ apud dn̄m femina vircꝫ pares
Nunquid vita mares ſolos eterna beabit
Hec ne ſalus cuneo femineo dabitur
Qui ſexum culpat muliebrem ſiue virilem
Culpat cum puero te pia virgo tuo
Matribus ⁊ patribus ꝓprijs cōuicia dicit
Sanctos ⁊ ſanctas conſpuit improbiter
Uir bonꝰ eſto mēor/ꝙ ſit tibi femina ꝯſors
Incꝫ tibi gratum ſit data ſubſidium
Ir q̃ fortior es q̄nto robuſtior in te Q
v Et pallet valido mens tua iudicio
Femina ſi variū cor hꝫ mutabile ſp̄
Plus indulge ſibi/plus miſerere pius
Tu dux/tu rector caput es rege ꝯſule nutri
Dilige/ꝯſerua/chriſtus vt eccleſiam
Scādala ſed dices ꝑbet mihi femīa crebro
Blandicijs rixis cultibus/illecebris
Conſentire caue/tibi nil affirmo nocebunt
Hoc tua/ſi preces/non ſua culpa facit
Quid ꝙ res omnis laqueus culpe fit iniq̄s
Omnis non ideo res odienda bonis
Cultu ſi nimio mulierum ſexus oberrat
Ponat noſtra viri prouida cura modum
Euam debuerat adā reꝑhendere/ ſed dum
Conſentit/ꝓprium plectitur ob vicium
Femina ſis ſubiecta viro/caput ē/ ſibi pare
Laus ſua laus tua ſit gloria fama decus
Probra mal' dicta bōa ſis ſcito tua laus ſūt
Nam virtutis honor dedecus eſt vicij
On nocꝫ īnocuis īfamia feda nocē
n Añ tribūal onꝰ q̄ſcꝫ feret ꝓpriū (tū
Feīa cū tibi ſit pudor ⁊ deuotio cor
Flebilis ⁊ mollis vtere dote tua (dis
Cerne ꝙ omīpotēs ꝑ ſexū fortia fregit
Sepe tuum/tribuens martyrij brauium
Ergo ꝓbas conare ſequi/vos fortia fortes
Exercete mares /laus ſit vtricꝫ ſua
Sit vobis ī amore bono nexus /cor et vnū
Una prout ſpecies/finis ⁊ vnicus eſt
Spūs annexas tres vires tres q̄ſi ſpōſus
Ancillam/ſociam/ſuſcipit ⁊ dominam
Eſt ancilla caro/rō quocꝫ libera/ſed mens
Eſt dominans grauidat ſolus eam dn̄s
Artes fuſca petit ſeruiles fulgida francas

Deica vult ſoli ſola vacare deo
Spūs eſt ſeruus/liber/dn̄s/prout his ſe
Arbitrio proprio plus ve minus/ſubijcit
Cōſona ſi fuerit microcoſmo copl'a triplex
Nil macrocoſmo pulcrius aſpicies
R Tſcm̄ nomen eiꝰ cuius: niſi ſancti
e Sanctorū/ſanctos vt ſupas alios
Sanctꝰ ſanctoꝝ vult ſcm̄ ſcificari
Nomen/vt orando prima petitio dat
Eſt natura capax rationis/cetera claris
Dotibus excellēs/que meminit/ſcit/amat
Prouida cura patris homi ſpecialit' aptaꝫ
Orandi formam iuſſit ⁊ inſtituit
Hic bona ꝗ cupiat/mala ꝗ fugiat numerāt
Mentis ⁊ interpres lingua deuꝫ rogitet
Qui pater es noſter in celis/ſanctificetur
Abba tuum nomen ſanctificare potens
Adueniat regnumqꝫ tuuꝫ/fiatqꝫ voluntas
In terra ſicut celicus ordo facit
Panē hodie noſtrū da nobis quotidianum
Et ſuper ens/triplex qui datur ⁊ ſatiat
Debita dimitte nobis/dimittimꝰ vt nos
His quorum nobis debita noxia ſunt
Ne nos inducas vt nos temptatio ledat
Gratia ſed tua nos liberet abſqꝫ malo
Ira dei pietas omnis pietatꝭ origo
m Ex nihilo miſeris ſe dedit eē patreꝫ.
Filius es/ nō iā de terra/celicꝰ eſto
Celeſti caueas degener eſſe patri
Adde ꝙ ⁊ frater dici dignatur/⁊ eſſe
Proximus ⁊ ſocius factus homo voluit
Immo miſter ait ego ſum/ non conditione
Seruili/pietas vnica flexit eum
Amplius adijciaꝫ/qꝺ crede tn̄/ꝙ ſponſum
Tradit ſe menti deigenamqꝫ facit
Filius ergo tuus deus/ o dignatio qualis
Factus verbigena magnifica dominum
Noſter puulus es natus nobis/ datus ideꝫ
Filius/⁊ nomen emanuel proprium
Factus es ⁊ nobis vltro ſapientia/iuſtus
Sanctificans/redimens/vitaqꝫ vera via
Qui ſolus ꝓprie es/ex quo/ꝑ queꝫ fit/⁊ in ꝗ
Quodlibet es forma/finis ⁊ efficiens
Hinc vnū verū/bonitas/ſpēs/modꝰ ordo
Pondus/menſura/ prouenit ⁊ numerus
S Nceli s habitas/celū celi ſil' ipſum
i Celum celorum dixeris ex ꝓprijs
Uel celis ido qꝛ te celas/tenebraſqꝫ
Ponis latebras/cui locus eſt nebula
Hec caligo ꝗd eſt tibi ſermo myſticus edet
Quem docuit paulus/crede dionyſio
Scribimꝰ et legimꝰ/loqm̄ur ꝗꝫ pl'ima/ſed
Omnia ſunt ſi nō ſpūs introducet (quid

Multis hos celos deuotio fecit aptos
Dixit vterqꝫ iohan celica viſa ſibi
Prologꝰ hactenꝰ orādo nos fecerꝭ aptos
Attentos/dociles/queqꝫ petenda ſequi
Abba tuum nomen oramus ſanctificetur
Sanctuꝫ ſanctificans ſanctificare decet
Nomen noticiā quaſi notamen vocitamus
Eſt vnum nomen omnimodumqꝫ deo
Sanctificantē nos decet illuꝫ ſanctificemꝰ
Sedulo queramus nomina noſſe dei
Heologia t'plex nūerat myſtica tra
t Solꝰ ꝙ ſe ſcit exupante ḡdu (dit
At ꝑ ſymbolicā trāſferre ī qꝺqꝫ cre
Fas ē/⁊ ſummo nomina ferre deo (atum
Uilia dum tranſfers aures offendere noli
Simplas atqꝫ pias/vera licet tua ſint
Ex perfectis propria conſtat theologia
Nil imperfectum nominibus reſonat
Omnia tollit myſtica ſummo/datqꝫ ſecūda
Nomina cuncta deo/terna ſtat in proprijs
Prima deum celat in ſe/volatqꝫ ſecunda
Symbolicis retinet terna velut mediū.
Tercia nāqꝫ parit conceptus interiores
Abſtractos/primo principio proprios
Actus ꝑfectus/primꝰ/purus/qꝺ et eſt ens
Eternum/verum/ſimpliciterqꝫ bonum
Utitur in patria conceptibus intuitiuis
Quos nude viſus imprimit ipſe deus
Finge deus retrahat ſe/ceſſat ⁊ intuitiua
Uiſio/nāqꝫ deus ſolus erit ſpecies
Ueniat regnū/qꝛ ſi ñ ꝑmitꝰ ad nos T
a Uenerit ad regnū nitimur ī vacuū
Intra nos regnū ihs eē dei manife
Ergo ſuuꝫ regnū rex regat vt ꝓpriū (ſtat
Ligna petūt regē/nec ficus/vitis/oliua
Conſentire volunt/nam ſua ſufficiunt
Solus in aſſenſum ſe ramnus inutil' iſtis
Deuouet vt regnet/deuorat ignis ea
Fabula ſpectat eū ꝓpriū ꝗ ſpernere regnuꝫ
Suſtinet interius/exteriora petens
Fiat velle tuum dices conſentit et optat
Congratulatur/amat/cōplacet atqꝫ fauet
Electiuus amor ſe conformare ſupremo
Uelle tenetur ei/dum ſatis in potuit
Si iubet aut ꝓhibet/ſed ꝯſilij monitiqꝫ
Ac de permiſſis non eadem ratio
Nemo dei temptet fieri cū murmure iudex
Cur mala permittit res aliaſqꝫ facit
Duꝫ peccata ſinit nō vult ea/ſed vetat/odit
Quāuis nō remouet/punit at illa tamen
Iat ꝓgreſſū deſignat/an oē creatuꝫ
f Dicendo fiat/protulit ipſe deus
Corporei motꝰ traꝫ ſi reſpicꝭ/hi ſūt

Rectus et obliquus/circulus eſt reliquus
Spirituum motus ita triplex/orbicularis
Rectus ⁊ obliquus/pro medio deus ē
Circulus ē ſimplex/rectus ſe duplat vt altū
Centruz quod deus ē proximat aut refugit
Terminꝰ obliq̄ q̄druplex/mō nāq̄ꝫ ſiniſtris
Nunc graditur dextris/ante retro ve petit
Dū reſoluta manet cauſe mens vertice prime
Egrediens nuſq̄ꝫ gyrus ibi ſuus ē
Progrediens ratio motus ſe diuidit in ſex
Quattuor obliquus/rectus habet binos
Conſtās pma ſuo mēs cētro prouida vis ē
Da fatum aut caſus fortuitos reliquis
Caſus vitabis te celo fixeris alto
Velle tuum terris ſit quaſi celicolis
In terra fiant prout in celo tua ſancte
Juſſa voluntatis/dic ita/rectus eris
V p Anē dū petimꝰ/petimꝰ q̄cq̄d reficit
Intꝰ ⁊ extiꝰ ſpūs aut caro vult(nos
Dic q̄ſi pan panē. q̄r totū ſignificat
Panis ⁊ ḡ deus ſolus ⁊ oīme bonū (pan
Noſtrū ſe fecit/dum nos formauit/et addit
Dans formam/pariter queq̄ꝫ ſequunt̄ eam
Quotidie quia deficimus/ſic quotidianuz
Querere nos panem cogimur in precibus.
Da tu qui ſolus ꝓprie das/reddere quicq̄ꝫ
Nemo poteſt/donum dicito tale datum
Nobis qui vita peregrini viuimus iſta
Qui nondum fines attigimus patrie
Nunc hodie tempus pn̄s/nunc dicimꝰ eui
Nunc ē eterni/ſemper vtrūq̄ꝫ notat
Nūc mō/nūc euo/nūc ꝑpetuo petimus da
Te panem ſuper ens/⁊ ſuper omne deus
Hoſtia tu ſacra nobis/tu quotidianus
Panis ſacraris/noſter ⁊ efficeris
Panem ſi petimus/nunq̄ꝫ te teſte negabis.
Nec ꝓ pane pater celice das lapidem
T dimitte pat̄ nobis tot debita nr̄a
c] Creditor exclamat ſuffocat ⁊ cruciat
Qđ debes redde/mlti ſūt/vim pati/
Reſpōde ꝓ me q̄ſo benigne pater. (or/ſed
Debeo me/q̄r ſum factus/q̄r ſuz reparatus
Qđ baptizatus filius efficior
Heres ſū/frater/ſocius/mēbrūq̄ꝫ miniſtrū
Se dedit. ⁊ toto ſe licet vltro frui
Pauꝑ homuncio tot tantis obnoxie donis
Da de corde tuo que tibi debita ſunt
Toti debitor es orbi/pugnabit ⁊ orbis]
Totus contra te/gratificus niſi ſis
Et ne nos inducas. hoc ē nō ſine pulſos
Temptatoſq̄ꝫ graui pondere ſubruere
Si tēptas purget/doceas ſtim l'eſq̄ꝫ ꝓbeſq̄ꝫ
Fac humiles/mites noſſeq̄ꝫ nos facito
Eterna duc alme via/temptatio non nos
Demonis illaqueet inficiatq̄ꝫ caro
Oīme qđ ī mundo ē ſuꝑemus/te duce/tolle
Tot laq̄os/vl' eos ꝯtere ſub pedibꝫ. x
n Ocťū ñ pauidos faciat tior atz dici
Nll'a ſagitta volāſ ꝑforet aut noceat
Neſcio q̄d tenebrꝫ latz atq̄ꝫ ꝑābulat anceps
Perplexum/dubium/ſit procul/aut pateat
Crebrior īcurſus nimis aut violētior abſit
Demonium cedat meridiem ſimulans
Sis ſpes/ꝯfugiū/tuus aſſit ⁊ angelꝰ/aſpis
Et draco ſub pede ſint regulus atq̄ꝫ leo
Cōtere ſub pedibꝫ ſathanā/tot retia rumpe
Tot laqueos funes/vincula/tendiculas
Impius ⁊ ſtultus tēptantē vincere iactans
Quāuis omnis ei gratia defuerit
Sed nos libera ſors ⁊ verax liberet omni
Christe malo/populus dicat ⁊ omnis amē
Nouimus eſſe malū ꝯtractū/flemus ⁊ actuz
Cernimus exactum/quod tollere grauat
Trina mali peſtꝫ tres vires deꝑmit angens
Debilitat/cecat vrit ⁊ igne malo
Virgo ſalutata ꝑ aue gabrielis ab ore
Symboliciq̄ꝫ patres/ferte leuamen. amen.
Eptē ſeptenas ex ſcꝑturis nūerabis
f Exercere quibus ingeniuz poteris.
Diſtorq̄nt aīam capitalia crimia ſe/
Virtutes contra rectificant totidē (ptem
Dona tot expediūt mentē/ſeptemq̄ꝫ beatos
Perficiunt/ſeptem ſcito petenda tibi
Purgat ⁊ exornat ſacri ſeptemplicis vſus
Dotes tot patrie totus homo recipit
Addere mlta tibi poterꝫ ſeptena coaptans
Singula corde pio/quotidie meditans
Talibus aſſueto tibi contemplatio tandem
Tedia depellens perfacilis veniet
Sūma breuiloquij bonauēture tibi tradet
Noſc… ſummatim ſingula dicta modo
Ordine ſepteno ſanctos vt quodq̄ꝫ dierum
Poſcit opus/ſtudeas connumerare tibi
Quale q̄d acta dies tulerit/nūc annua ꝯfer
Vt formes animū ꝯmemorando tuum.
Tuq̄ꝫ ſalutifere per partes diuide ſeptem
Illud aue/ieſus ⁊ chriſtus amen/ſit ita
Et in ꝓgenies pietas ſe diua timēt y
e Compatit̄ miſeris ⁊ miſeretur eis.
Pauꝑ ſpūs ē timidꝰ/reueret̄/⁊ in ſe
Maiorem inſpiciens/decidit ⁊ reſilit
Ergo dei ſumma ſub maieſtate timendum
Deſperans de te decide/ſuſcipiet
Te timor edoceat que ſit ſententia chriſti
Trado ſuaue iugum/do leuitatis onus
Eſt pietas amor ex affinitate reſultans

Primaq; proximitas a patre progreditur
Celeſtis pater eſt omnis pietatis origo
Celis ⁊ terris finis ⁊ initium
Et bonitate dei pietas exercuit in omnes
Progenies/regnat ve nimis impietas
Hec tria ꝯueniũt pietas/timor atq; ſophia
Accipe iob teſtem qui tria connumerat
Suaue iugũ xpi eſt/timor aſſit iũct⁹ amori
Laudem nam per ſe neuter habere poteſt
Eſt puerlis amor niſi ſit reuerentia/porro
Seruilis timor eſt ſi ſit amore carens
Uo pacto potit inq̃t vulgata q̃rela
q Dici vel fieri ſuaue iugum domini
Lex quaſi ſit facilis legiſ̃ria carnis
Lex que radices fixit amara ſuas
Imbibit totis ſerpitq; maligna medullis
Fomes ad om̄e nefas eſtq; tyrannus atrox
Sobrius eſto/vigil/mitis/caſt⁹/moderat⁹
Sperne voluptates/lex tua chriſte iubet
Eſto vorax/dormi/ vētriſq; libidine feruēs
Da cor ad illecebras/clamat amica caro
Nōne grauē pau⁹ carnis ſathaneq; ſagittā
Senſerat/exclamans crebrius heu miſerũ
Eripiet quis me miſerũ de corpore mortis
Huius/vbi pugna deprimit aſſidua
Audi quid ſacro reſpondet numine plenus
Gratia me domini te miſerante ieſu
Gratia nanq; poteſt hoiem pietaſq; repēte
Ut per baptiſmum ſaluificare hominem
Quot qualeſq; legis quos vno mort̃ i ictu
Gratia ſuaue iugum/vexit ad ethera
A On vllũ dici vult philoſophia bem̄
n Qui nō ex habitu depulerit vicia
Inde fit vt paucos vl̃ nullos inue/
Felices/quales ponitis o ſtoici. (niemus
Gratia ſuaue iugum momēto tradit in vno
Quo fias felix/ſcriptus ⁊ ad patriam
In medijs igit̃ rixis pugnis quoq; carnis
Gratia donatur/gloria quam ſequitur
Inſipiens ſi ſis/iniuſtus/ſordidus/omnis
Seruus peccati vileq; mancipium
Protinus ipſe ieſus xpus/ſapientia/iuſtus
Sanctificans/virtus/atq; redemptio fit
Forſitan ē aliquis multo grādiq; grauatus
Pondere peccati/flagitij/ſceleris
Conſtituit dignũ mox gratia ſpeq; beatũ
Uitat ⁊ infernum/celica porta patet
Saulus erat ſpirās cedē/plenuſq; minarũ
Concidit/⁊ paulum/gratia mox ſtatuit
Suauius ⁊ leuius q̇d erit.'nam tollitur a te
Criminis om̄e iugũ/ſpōte niſi ſubeaſ
f I pecces rurſ⁹/ꝯuertere/mox veniā
Uires ⁊ xps adiuuat arbitrij (dat

Hec dulcedo iugi remanēs abſcōdita p̃uis
Eſt/quam deuotis experientia dat
Gra martyribꝫ leuis ⁊ fortis data monſtrat
Carnis vt arta iuga ſuaue iugum ſuperat
Impietas timida venia caret omne iugale
Fit ſibi difficile/murmurat impatiens
Cur te diſtēdis ventoſa ſuperbia: quid te
Sufflas ⁊ iactas: dum tibi vana places
Uidi ego veſicaꝫ modico turgeſcere flatu
Que piſis ſonuit quattuor impoſitis
Hāc puer vn⁹ acu pupugit diſploſa repente
Uilis ⁊ abſq; ſono flaccida detumuit
Quiſq̃s adulantũ turgeſcis voce/ſub iſto
Diſce tropo tibi quid mortis acumen aget
Te prius ergo humilē pprij ꝯpũctō cordis
Spina ve configens ſi ſapis efficiet
Nullus adulator peior tibi q̃ꝫ tibi fies
Si tibi blādiris teq; colēdo tumes (as nos
Ucifer hic cecidit/nec mirũ dũ vide
l Turpes et viles/peſte ſub hac ruere
Pulcer q̇d faceres/q̇d i oi pre dcor⁹
Omni cuꝫ plenus ſorde ſuperbis homo
Dicis diues ſum nec egens/neſcis q̇a paup
Nudus cecatus vilis es/atq; miſer
Proſpa ſors nutrix ē huius ſubdola peſtis
Aſpera ſanat eam proſperiore manu
Unus vt e patribus ventoſo corde careret
Demone vexari queſijt/obtinuit
Ergo q̇d aduerſas tāto fugimus ſtudio res
Conſulimus ſortes/fidimus aſtrologis
Sed nolo temptare deum dices/ agis apte
Si tamen anteferes preſidium domini.
Angelicum ſi ſubſidium ſi ſpemq;/ fidemq;
Cura nec humanis ſit nimis auxilijs
Cura ſuperflua fit/ſi plus/ſi non vt oportet
Nec pro perſone conditione/ſtatu
Tu corpus refoue.tu cura ſedulo carnem
Quid niſi confeſtim putre cadauer erit:
X bonitate pr̃is pietaſ ē int⁹ oborta B
e Unius ⁊ trini/ſumitur hic ratio
Diffuſiua ſui boitaſ ē/ſũmaq; ſūme
Qualis perfecte de foris eſſe nequit
Hec tenuis vix vmbra boni/diuia neceſſe ē
Seſe diffundat interius bonitas
Eſt naturalis cōmunio/dic et amoris
Suppoſitis trina ē/licet eſt eēntia ſimplex
Sũma palā bonitas hinc reſerata patet
Omnia dic eadem/niſi ſola relatio cogat
Ponere perſonas nominibus proprijs
Eſt pater/eſt genitus/⁊ ſanctuſſpũs vnus
O primus omnipotens/omniſciēs domin⁹
Qualibet in re ſunt huius veſtigia cauſe
Plus hominis mente claret imago dei

Mens etēm ſe cognoſcens/ſe diligit inde
Mens verbum gignit/hinc amoꝛ exoꝛitur
Mēs pater eſt/ṽbū genitus/dilectio nex⁹.
Acceſſentia ſunt hec tria non eadem
Lena ē ſimplicit iō deitatis imago
Nec lux in ſole lumen et ipſe caloꝛ
p Uis verū liber cogſcere/ſimplificeť
Coꝛ ſurſum remeans/infima deſpiciat
Materie trahit imperfectas conditiones
Quo magis a ſummo diſtat oꝛigo ſua
Hoc in ſole notes ⁊ lumine/ſed viceuerſa
Dum redit ad pꝛimum ſpirituale ſapit
Mēs hoīs mundū ſua ꝑ ſimulacra receptū
Senſibus effigiat ſpiritui ſimilem
Spūs eſt nempe quod gignit ſpiritus/iſta
Mentis conditio libera pꝛimo fuit
Principiū rebus pꝛimū ſpeculando creatis
Obijce cum nullo crimine leſa iacet
Inficitur carnis oculus/ſed hebet ratiōis
Contemplatiuus lumine pene caret
Par fit iumētis/mēs coꝛꝑe merſa grauatur
Decliuis ſtolidam vix bene viſit humum
Eſt domini pietas in pꝛogenies timoꝛatas
Contritis grauibus/dat leue ſuaue iugum
L Racia ꝓgeniē pietas germana coar
f Flet tuā/q̄ eā dura mā⁹ cruciat (tat
Permittēte dō frācoꝝ nobile regnū
Cur tot ab erumnis hactenus atteritur
Scire volens/vt cura ſolet diſtēdere mētes
Humanas/noſſe conſilium domini
Scripturas ſcrutare ſacras ſcrutare ꝓphas
His velut in ſpeculo quod petis inuenies
Effectus ſimiles cauſe ſimiles operantur
Ergo hieroſolymam cernito cur perijt
Mittitur hanc contra diuini virga furoꝛis
Aſſur/qui plenam flagitijs adimat
Nōne pares/pudet heu/cauſas in pariſieſi
Urbe fuiſſe diu vidimus excidij
Erroꝛes cecos populo/pſeudoq꜄ ꝓphetis
Pomposoſq꜄ ſtatus/vnde rapina venit
Indeq꜄ ſeditio/paupertas/publica cedes
Membris ī pꝛopꝛijs hoſtibus inualida
O nimis erratū eſt/tandem vexatio nobis
Intellectum det/pꝛeteriti pigeat
Exter ꝓ patria/ꝓ iuſtis legib⁹ om̄is
e Ver⁹ frācus. erit laus ſibi cū merito
Prodig⁹ atq꜄ rapax lux⁹ piger exu/
Priſci cā mali ſeditione potens (let om̄is
Feda libido pꝛocul/qualē vel dicere turpe
Arſit que quondam ſulphure pentapolim
A populo dn̄i moderata ſtipendia querant
Finis ⁊ hic ſit ne publica res pereat
Ut coꝛpus nerui ſic vectigalia regnum
Suſtentant/apte diſtribuenda tamen
Expedit ⁊ populo pꝛeſumere nō dominari
Experti ſumus/⁊ tradit ariſtoteles
Curia cum paſtoꝛe tuo romana memento
De te quid totiens francia pꝛomeruit
Redde vices/fer opē letalia dogmata dam/
Que vitas hoīm fedus ⁊ oīe necant (nes
Nulla fides detur mendoſis aure ſuſurris
Scire cur nolunt nil rationis habent
Regnet iuſticia/vigeat pꝛudētia ſacrum
Prole noua creſcat pariſij ſtudium
Ors miſerāda nimis te frācia diua fa
f Pl⁹ q̄ cuiuſuis vox r̄ſonať q̄at (tigat
Olim ꝓſcriptos ꝓ libertate tuenda
Procq꜄ fide paſſos/mos releuare tuus
Senſiſti thoma ꝓpꝛijs dum truſit ab oꝛis
Anglia te/crebꝛo ſenſit ⁊ eccleſia
Heu pietas heu priſca fides/coguntur alūni
Francigene/moꝛtes exilium ve pati
Sūme deus/ꝓ lege tua/quā ſub decacoꝛdo
Mentibus impꝛeſſā ſcribis/⁊ in tabulis
O quot theologi quot pontifices periere
Carcere quos clauſos dira necat rabies
Effugit altera pars alienis incola terris
Tutioꝛ exilio/ſed ſpoliata bonis
Auſtria tu felix/felix ſtudioſa wienna
Dux quibus eſt talis traditus in regimen
Zelo qui fidei feruens/ob eam fugitiuo
Offert doctoꝛi ſponte refrigerium
Sis ſua magna ihu merces/ꝓ cui⁹ honoꝛe
Doctoꝛem recipit diſcipulumq꜄ tuum
Jſpſit dn̄s vana de ſede ſuperbos D
d Mēte ſui coꝛdis vita nec apta māet
Turb curarū lacerata rotať/⁊ ē par
Pulueribus turbo quos violentus agit
Sede ſedet nulla ſtabili/nec conuenit vlli
Diſſidet ⁊ ſecum turbida mens hominis
Nuſq̄ vita malis eſt ſolitaria/q̄uis
Deſertis heremi ſit religata locis
Milibus hec ſi ſit hoīm circūdata turbis
Nuſq̄ ciuilis nec ſocialis erit
Mens humilis ſimplex ⁊ ſolitaria ſecum
Petre nita manet/concomitata deo
Sola ſimul ſocialis ⁊ eſt/vbicunq꜄ locetur
Diſſidet hec nulli conuenit ipſe ſibi
Sola quidē mīme cui ṽtus ſit comes oīs
Sit licet extremis finibus acta maris
Sola tamen ſecum nunq̄ ſe deſerit/⁊ ſi
Multis ei populus cingat vtrunq꜄ latus
Eſt vicina deo quem iugiter aſpicit/eſt ſpes
Anchoꝛa ne fluitꝫ/ꝯſtet/amať/amat
i Operat vniť ſecura/ſerena/ſuauis
Pulcra videns/fini ꝯſociata ſuo

Conſcia ſecreti diuini/ſicut amica
Sicut dilecti ſponſa columba/ſoror
Has dat theorice laudes ſapientia vite
Solitarius ē ſolus amicus ei
Nec ſolus tñ ē/ꝗ̃uis locus ⁊ manus et pes
Oſq; vacent/animus omnib; obſequit̃
Proficit hic ⁊ nunc verũ ſcrutando/ſalubre
Scribit que ſenior poſteritas relegat
Nulla licet ſcribat/nil p̃dicet ore/perorat
Moribus exemplis/voce loquens operũ
Eſt ſolitudo precioſum crede talentum
Terrenis caueas dum datur infodere
Poſſe vacare ſibi nõ gratia parua/videre
Quã ſuauis dominus gratus ea fruere
Martha ſit intẽdẽs mult̃/ſinat ipſa ſororẽ
Vti parte ſua/vult ieſus hos fieri
Sciſma nec ĩterſit mẽbr̃/oculuſq; tenell⁹
Non culpetur agat ſi manuale nihil
E Ag̃ dom⁹ ⁊ af nec ſeruis vtit̃ hiſdeꝫ
m Nõ par officiũ/ſors ſua cuiq; ſat eſt
Sũt tot ĩ actiuã pede qui ſe p̃cipiti
Theorice paucos q̃ſo vocare velint (dãt
Sit fortes/gladios teneãt ſalomõis ab in/
Lectulus ob ſpõſã/ſpõſa q̃eſcat ibi (tra ē
Filia clauſa domi maneat/matri famulet̃
At vir in arma ruat/ditior ex ſpolijs
Solus/nõ pugnat/ſed ꝓ pugnãtib; orat
Hos nõ dedignans actio quos tribulat
Ocia non laudi tribuit/nec obinde ſuperbit
Se catulo ſegni iudicat eſſe parem
Et tamen impetrare põt dilectio/quod non
Vel labor aut meritũ ſe cruciantis habet
Sueuit amicicie ius/regl'a/ius dare/qd̃ nõ
Concedit meritum iuſticieq; rigor
Ambo parẽ referunt p̃dã/tẽtoria ſeruans
Miles/⁊ hoſtiles exuperans acies
Eſt equidem felix/eſt ſolitudo beata
Si ſimplex nec iners fructificet/vigeat
I rõ trahit affectũ/ſi ſenſus ⁊ actus
ſ Nõ diſcordent/ſit gloria vana ꝓcul
Rumores fugiat/dicens ſibi clauſe
Factorũ rõ ſit tibi velle dei (q̃d ad re
Solitudo nocet niſi deſit ſollicitudo
Curarum interior cor lacerans miſerum
Cor g̃uat ebrietas/cor crapula/curaq; vite
Sole ſub hac triplici peſte perire caue
Sunt q̃ delicias reputãt ſub ſentibus eſſe
Sub curis quibus eſt irrequieta quies
Parcit eis dominus ſibi ſe cõmittere ſolos
Atq; miniſterio collocat ipſe ſuo
Aſt alios quos ſcit pro vita qualibet aptos
Nunc has nunc illas vult variare vices
Optima pars hec eſt/hec robuſtiſſima felix

Gaude cui dominus preſtat vtraq; frui
Alterius vti gaudet natura/nec vno
Corpus iners ſtudio iugiter eſſe ſinit
Vita beata venit cui ſolum ſufficit vnum
Sola vacat ſoli/ſed ſocialis ouat.
Ibtas onagrũ delectat libera colla F
l Liber ⁊ a turbis montis ap̃ca colit
Pellican⁹ macer ē deſert̃ incola ſol⁹
Serpentes perimit pulliculoſq; fouet
Nycticorax tenebr̃ latitat/q; lumẽ ab extra
Interioris vim diſgregat intuitus
Paſſer vt in tecto ſta ſolitarius alto
Te neq; conturbet turbida cura domus
Vnus ait culpatus eo q̄ non loqueretur
Ni tacitus proſim/ſermo nec edificat
Prima dei requies ſopor ade tres abraãq;
Cernens/ac eſau ſacrificare volens
Scala iacob ſua lucta rachel' amorq; deco
Ignis oreb/moyſes mõte loq̃ns dño (re
Cãtica cũ pſalmis montana maria petendo
Symeon iubilans/quiq; colunt heremũ
Beniamyn/et paul⁹/aquile ſimiliſq; iohẽs
Extaſis ⁊ petri/celſa videns ſtephanus
Turtur ſolivaga volitãs/et alauda canẽdo
Vitam ſymbolice theoricam tibi dant
Vam mltos hoĩes p̃uẽtrix grã me/
q Ex ĩprouiſo viſitat ⁊ reficit (ſtos
Nũc ſapit h pſalm⁹ nũc ꝟſus ĩ inti/
Labit̃ appuit arid⁹ añ nimis (ma cordis
Ergo nec introitus ſcitur/non exitus eius
Felix qui ſemper peruigil optat eam
Expecta tamẽ ĩ tempus placiti tribuentis
Sit locus atq; modus/eligat ipſe ſuus
A ſeruo nunq̃ dominus declinet in ira
Sed nec in ira ſit o ſuus introitus
Hoſtes heu legimus/dñs quos ipſe cibauit
Frumenti ex adipe/melle repleuit eos
Cur? vt iuſtior hic pateat damnatio donis
Dum ſunt ingrati muneribuſq; patris
Tolle pr̃/tolle tua munera/ſi tuus hic ſit
Seruus abuſurus/verbera da potius
Aſt heu verberibus potero fortaſſis abuti
Quicquid vis igit̃ fac/modo ne pereã
Gratia p̃ueniat/comitet̃ ⁊ vſq; ſequat̃
Securus donum poſtulo tale mihi
Ens pure ꝯiũcta do ſecreta niteſcit G
m Fit regio pacis/lucis ⁊ aula placẽs
Fulgida caligo ē nebule tenebreq;
Mõtib; eternis lumĩa crebra micãt (coruſcãt
Inq; ſinu mentis numeroſe ſpirituales
Anguſtat rerum ſe nihilum ſpecies
Ordine q̃n etiã reſident fantaſmata pulcro
Immotis vt aquis ſol radiare ſolet.

Interea mundi fugiunt ꝑ mania cure
Illecebre carnis/⁊ ſathan inſidie
Sed redeunt heu ſepe nimis velut agmine
Obice cor firmo ſe niſi munierit (facto
Corpis occultat ſenſus/adituſqꝫ doloſos
Peruigil exploret/vim quoqꝫ vi ſuperet
Garrula vitet cum fictis fama ſuſurris
Nil aliud ledat/tempora depereunt
Tpa res ꝓcioſa nimis/ſtimulos ſed ⁊ acies
Infigunt mage vix ⁊ abire valent
Inuitus patiere iugum qꝺ ſponte ſubiſti
Frena ferentis equi fabula te doceat
Ecipit̃ q̄ vult nimiū ſociabilis eſſe
D Dū putat agreſtꝫ nomē habere viri
Elōgās fugito/ꝑſta/claudet̃ et ora
Sic viuat dicent/ſit ſuus iſte modus
Celis interea tacitum miſcere licebit
Alloquium/fiet mentis in arce locus.
Stillabūt lacrimas cordis liq̄facta ſuaues
Intima/non quales cogit acerba luens
Spiritui ſimul ⁊ carni cibꝰ iſte placebit
Omnia fecundans rore ſalutifero
Sꝫ caueas laqueū caueas ſub melle ve/
Si tibi plꝰ placeat qꝫ deꝰ iſte ſapor (nenū
Explorabis ita/domini ſi iuſſa retrorſuꝫ
Proijcis/vt vitam delicioſus agas
Premia ſi petis hic operum/dicetur amice
Que tua ſunt/tibi ſint/accipe/vade/ſile
Hei mea q̄lia ſūt niſi peſſima ꝓmia tollens
Quid niſi prauus ero perpetuoqꝫ miſer
Argue/caſtiga pater/vre/ſeca/neqꝫ parce
Dummodo permaneam complaceāqꝫ tibi
D Ntellectꝰ agens habitus ⁊ ſpūales
i Illuſtrat ſpēs/nec locus ē tenebris
Gratia dū comes effulget/ſi vita ſe
Sit/neqꝫ ꝯturbet paſſio turbida cor (rena
Aere ſicut ſol athomos radians manifeſtat
Omnia/ſic cordis intima clauſa patent
Penitet ob vicia tantis horrentia neuis
Euitet inde boni gratior intuitus
Eſt regio lucis ⁊ pacis gratia menti
Lumen ab eternis montibus accipiens
Gratia nanqꝫ dei paradiſus deliciarum
Cum natis hominum delicie tibi ſunt
Nōne fit abſqꝫ fide/dices cui cura ſuorū
Nulla ſubeſt hominum proximitaſqꝫ perit
Fit fateor/tamē et curas cognoſcere debes
Atqꝫ modo varios/pro gradibus ſtatuum
Incola deſerti vel vita monaſtica curant
Abſentes populos/non ope/ſed meritis
Non ita paſtores aliqui regeſqꝫ duceſqꝫ
Aut qui q̄tidie clamitat ad populū
Ji Rrational' amens ⁊ ſtulta vocatur

Myſtica cui nomen theologia dedit
Priuat̃ rō/mens/ſenſus/pax q̄ xp̄i
Exuperat ſenſum cum ratione ſimul
Cauſa tamen mentis ⁊ ſenſus ⁊ rationis
Lux tenebroſa/ſilens vox ſcia neſcia fit
Eſſe ſui generis ratio mēs ſenſus habēt/ſꝫ
Noſcendo nequeunt equiparare deum
Solus ī immēſum ſe nouit/amat/fruit̃qꝫ
Quiſqꝫ gradu menſo ſanctus amare poteſt.
Unio ſimplifica ſatians ⁊ pura/quietam
Mentem perficit et perficiendo rapit
Unio deifica mentē quaſi ſorbet abyſſo
Fitqꝫ petens/noſcens/ſancta/deū patiens.
Unio pacifica modꝰ abſqꝫ modo reputat̃
Et gradus abſqꝫ gradu/lux ſine luce ſimul
Theologia pōt ꝓpriā quā dicimus iſta
Concordare ſimul/myſtica guſtat eam
Mentis in exceſſu/ſapiēs ſapit/inſipientis
Cor conturbatur/poſſe negat fieri
Xaltauit ais humiles o v̄go beata R
e Mōi quā dn̄az mag̃ potēs ſtatuit.
Cur:qꝫ reſpexit hūilē deꝰ/vt tuꝰ eēt
Filius/⁊ matris ſubditus imperio
Gloria ſuſcepit humileꝫ ſublimior/ex hoc
Ipſa nouiſſima ſis/proximiorqꝫ deo
Nāqꝫ nouiſſimus et abiectior eſſe virorum
In cruce ſuſpenſus eſſe ieſus voluit
Propter qꝺ deus exaltauit euꝫ/ſibi nomen
Tale dedit/nomen omne quod exuperat
Sta mō collige te mea mēs hic corrue toto
Prona ſinu/ſignum ſtringe ſalutiferum
Tolle iugū crucis hoc/a q̄ diuellere nullus
Preualeat caſus/dic crucifixe ieſu
Faſciculꝰ mirrhe mihi dilectꝰ meus/inter
Ubera conſtringet ſe mea/ſuauis amor
Oſcl'a det labijs vngat trahat afflet odoreꝫ
Intus ⁊ in cellas ducat aromaticas
Amēs q̄ rapis mea mens/q̄ digna flagellis
Oſcula vis/cuius terra tremit nutu
Arce ꝓcor rapit en pietas īſpecta ſuꝑ
p Que maieſtatē nō ſinit vt verear (mā
Brachia diſtēdit vultū decliat/aptū
Per latus oſtendit ſe cor/amore dei
Frigidꝰ/ingratꝰ meus eēt amor/ꝑ amorē
Si talem minime flexus amaret eum
Maieſtas fateor retrahit ſi conſpiciatur
Carne tegit ſeſe/ſola patet pietas
O pietas q̄ nec colaphos nec ſputa flagella
Clauos/nec mortem reſpuit ecce crucis
Iā nec amore mei lāguet neqꝫ vulnera ſentit
Mortuus/in dura ſed cruce pendet adhuc
Mortuus amplexu ſe quō ſubtraher aude
Mens pia coniungi cum pietate ſua.

Xp

Os dare q̄d refugis? cur nō ī amore liq̄ſcens
Tota fluis? cur ñ crux madet ex lachrimis?
Ipm forte tenet flentis gremiū genitricis
De cruce depoſitum/flens ſibi compatere
Saxea mens nimis eſt/adamāteq̄ʒ durior
Talia que ſpectās/mollior eſſe neq̄t (atro
Ange ieſu ꝑga totiēs cruciſ/vt lacri
t marum
De cordis ſilice largior vnda fluat.
Marmore frigidius o cor/qđ tāt⁹ amoris
Non rogus accendit/ſtaſq̄ʒ gelu rigidum
Flāmiuolis ſaltem ſcintillis intege te cor
Que crucis ex omni parte/vides/ſaliunt
Incipe/percurre/primiſq̄ʒ nouiſſima iūge
Singula que patiť virgo ieſuſq̄ʒ nota
Una tibi poterit ſcintilla/niſi reprobus ſis
Ignem de lignis crede crucis parere
Adijce ſarmenta viciorum/que reſecabis
Junge quaſi ligna/plurima dona dei
Lucaʒ cuius adeſt celebris lux ꝑlege lucas
Trinis cum ſocijs geſta crucis referant
O luca felix qui viuendo ſtuduiſti
Morte crucis corpus mortificare tuum
Crux petruʒ reuehit ad celos/ꝛ cruce frater
Tu ſuus andrea letus alacris obis
Stigmate frāciſco ſeraphī ſub imagīe fixit
Ut mors fortis amor flāmeus ac penetrās
L Ubonauētura cruciſ h ſucceſ⁹ amore
t Qđ fuer/nomē ꝛ tua ſcripta docent
Indicat h picta tumlo ꝓprio crucis
Lugduni/q̄lē plurim⁹ orbis habet (arbor
Eius ad exēplū ſtrictim cruciſ acta repone
Que videas oculis/corde vel ore legas
Nidul⁹ eſto tu⁹ crux tutus pulcer amenus
Intra quem foueas pulliculos operum
Xp̄s obūbrabit ſub pēnis bruma nec ardor
Nec poterit miluus eſſe ſathan nocuus
Adde q̄ ex omni regionis parte ſubibit
Flans pius affectus flamine/carmē agens
Carmē ab interno cordis reſonare docebit
Hama nouū punctis qđ crucis inſeriť
Cantica delectant ſi talia lector abunde
Sub duplici lingua comperies alibi
Crux eſt actiuis/crux theoricis ſpeculanda
Sorte nec equali/non oculis paribꝫ
Marthā ſollicita ꝑs circa plurima turbat
Dum ꝓ parte ſua ſola maria ſedet
Ippi ſunt oculi lye/claro ſed ocello
l Rachel amicicior cernere diua pōt.
Uiuat ꝑte ſua q̄uis ꝯtenta ſororū
Alternare vices gratia ni dederit
Gratia qđ non dat/nemo feliciter audet
Gratia rara nimis mente vacare deo

Corpore veſtiuit ideo ſe xp̄s vt eēt
Ad diuina tibi dux/via/ſcala/ſtatus
Corde tenēs xp̄m ꝑ ſenſus carnis habere
Tecum crede deum/qđ ſatis ad meritū
Theoricos/humil' quos nō dať hic imitari
Collaudes/ꝛ erunt premia certa tibi
Stringe crucis malū ſi nō potes alta tueri
Ad patriam ducet te ratis eccleſie
Sit tua theoria crucis inſpectio crebra
Sufficit en ſanguis pulliculis aquile
Dū crucis accubitu rex ē/tua nard⁹ odoreʒ
Spirat/ſi fueris plantula/parua calens
Impoſitas laudes prius ꝛ deuotius imple
Precipuum ratio vult opus eſſe dei
Icut es ad p̄ſeſ n̄ros mirabil' alme M
ſ Sint ipſi nobis dep̄cor auxilio
Xp̄e kalendariū vocat ad p̄ſes mēo
Eccleſie/quoꝝ vita ꝑceſq̄ʒ iuuant (randos
Primo recōciliās ſeries iocunda dierū
Aduentus domini percelebris colitur
Aduētus duo ſunt xp̄i/primus cruce vilis
In maieſtate crede ſed alter erit
Hos iudea rudis q̄ꝛ nō intelligit errat
Meſſye regnum corporeum reputans
Chriſticolas dic ꝯſimiles/qui tempis hui⁹
Quicq̄d in ore ſonēt/ꝓſpera corde petūt
Diuitias/ſi delicias/ſi preſtet honores
Chriſtus honorať ꝯditione fori
Deſeritur finis igitur/quia ſpiritualis
In chriſti cultu murmura crebra tonant
Ecce tot annis iā colo xp̄m/langueo pauꝑ
Meſtus/inops/gaudet ꝑfida gēs opibus.
Surgere đ tenebris hortať epiſtola pau
Hec auguſtino verſio mira fuit (li
Ducenis andrea decor et vir ꝓſ⁹iana
a Cui crucifix⁹ amor cui cruce vita veit
Fortʒ amor cruciſ ē/ſuꝑans mortē q̄ꝛ
De cruce deponi fortʒ amor vetuit (viuū
Teſtis ad extremū lux emicat et tua vox eſt
Jam dominuʒ video qui vocat ad patriam
Prim⁹ vt iſtituit aīaʒ/corp⁹ dedit aptum
Corpus peccati fit modo carcer ei
Rem ſed nō cauſam vidit plato ſiue poete
Emendanda tamē corpora non capiunt.
Accipiunt ſancti velut andreas/cupiunt ſe
Corporibus ſolui/reſtituenda ſciunt
Eligit electum gratis deus/attamen ipſi
Traditur electo gloria pro meritis
Electis igitur non eſt operatio fruſtra
Par vice conuerſa dicito de reprobis
Mirādas hoīm facies/ſuꝑ aſtraq̄ʒ terram
Demon ait xp̄m/corruit ad reliquum
Orat vt andreas/nicolaus luxurioſus

Sobrius et castus saluus et efficitur
A Omnia sūt scripta spes ↄsolātia nr̄am
o Est solamē in hoc themate theologū.
Spes faciat sūmā tua desparatio sū/
In se qui sperat est maledictus homo (ma
Coniungenda tn̄ operatio mira videt
Nec sententia/sed gratia firmat opus
Actu peccati coagit deus/et finit esse
Culpam/mox ora tollat vtrūqꝫ deus
Tollat/si desit actus/si non sinet esse
Culpam/neqꝫ statim gratia sanctificet
Cessat murmur ita neqꝫ mens cōtraria fiet
Velle dei/dic fac quomodo vis domine.
Vult bona nos facere bn̄ talia taliter orans
Sic facit/et quod fit tunc tamen esse nequit
Proijcit vt ficus grossos/ita plurima cedo
Stella cadet terris/glosa modos aperit
Glosula si desit hic textus ridiculus fit
Philosophis sciolis/ac rudibus tumidis
Depereant igitur laici qui simplice textu
Vtendum dicunt/clerus et eijcitur
Vult intelligere pus et post credere q̄squis
Huic sacra scriptura nil nisi scandala dat
D Emp⁹ iudicij q̄rūdaꝫ calcul⁹ ausus
t Diuinare fuit falsidicus nimium.
Calculus a xp̄o dū scāderet astra re
Tpa nāqꝫ pater vt voluit posuit (cisus
Scire diem finis mundi quid sollicitaris?
Hora tui cum sit tam prope iudicij
Quin et principia de multis rebus in que
Querere vel nocuum/testis apostolus est
Discors in numeris interpres lingua videt
A numeris/quales textus hebreus habet.
Concordare tamē scit sp̄us oīa sanctus
Si non scire datur/credere sat tibi sit
Ritibꝫ innumeros fallacis demonis annos
Plus centum mille milibus annūerant.
Sunt qui saluare nitunt mensibꝫ annos
Nomina ponentes/nec tamen ista valēt
Omittit genesis de multis progeniebus
Quas dicit primū conglomerasse chain.
Nō ego/sed noster istud scit soluere doctor
Dicit iudeus/tu quoqꝫ dic simile.
P Il impossibile fuit ē erit omipotēti
n Tā noua q̄ꝫ vetera gestat ī arbitrio
Finis et ē legis xp̄s/mysteria cuius
Edocuit duplici dans in amore statum.
Captiuare iubet intellectum simul omnem
Obsequio christi doctor apostolicus
Discipulos monuit exercerent pietatem
Non intendentes iudaicis fabulis
Credo magis moysi mō ꝑpter testificanteꝫ
Christum/conuersa quem vice credo iesum

Immortales lex animas si tradit aperte
Cur viget inter eos secta saduceica.
Lex vero christi manifesta traditione
Spemqꝫ fidem vite perpetue tribuit.
Huic intēde sagax scrupulos fantasmata si
Despice/sit velle credere/pro merito (daut
Orando potius fidei tu pace frueris
Quam perscrutando viue pius domino
Qui potuit mundū fidei mox lege tenere
Hic potuit mundum multiplicare cito
Explicuitqꝫ modos q̄stū satis esse beatam
Querenti vitam nouerat et voluit
Scandala tradiderit euangeliuꝫ tibi nulla
Xp̄o q̄ docuit teste/beatus eris
s Pūs et sua mens puerū pdūt aliqn̄ Q
Et scm̄ dn̄i crimine mortifero
Querāt p triduuꝫ/qd̄ agūt/si penitet ipsos
Contritos/fassos/atqꝫ satisfaciunt
Perdit aut potius quasi p miliaria distat
Per triduum voti comperiunt triplicis.
Sp̄us et sua mens dū contemplant idip̄m
Templo celesti comperiunt dominum
Sit triduum cuius ē prima dies alienis
Nullis in curis sollicitos fieri
Altera multiuago fantasmate posse carere
Tercia leticie spiritualis amor
Nos etem̄ tēplū dn̄i sumus/ac ibi christum
Per triduum triplex fas reperire iesum
Hoc triduū triplex signat in ordine trino
Mortalis vite triplificante gradu
Nazareth aduenīūt ioseph et mater comes
Subdit ambobꝫ obsequosus eis (almus
Subdit/o q̄lis dignatio/quanta decoris
Gloria/sunt annis octodecim pariter
X obitu ioseph atꝫ iesu viduata ma
e Vna sibi custos gr̄a disponit (ria ē
Mentē trāscēso carnis fantasmate
Sola deo sociat gratia gloria ve (sursum
Et si cognitus ē quasi p carnē iesus ante
Non iam per carnem notus ei deus est
Obsequit tn̄ in senio ih̄s atqꝫ ministrat
Celestis mense delicias patrias.
Accipito mensam nō carnis/sed fruitiuas
Vnius et trini delicias anime
Transit em̄ xp̄s/qꝫ se mediante venit
Ad patris mensam/qua cibat vt deus ē.
Corporis et carnis perceptio sacra figurat
Speratas patrie perpetuas epulas
Inuentū retine puerum ne perdat herodes
Glorius/aut mundus/aut viciosa caro
Archa dei typice mens sacrificantis habet
Idolicus dagon non societur ei
Ignis in altari sacer ē/caueas alienum

Mittere/ne pereas percutiente deo
R Urbī ĩ medijs heremꝰ fuit ĩ genone/
t Octo ꝑ decades ꝟgine vita fuit (ſa
Cãtica mos habuit ſuꝰ eſtio dulciꝰ
Que ſalomõ cecinit corde ſonare pio (illa
Nigra ꝓut caſule cedar extra ſeruo decoreꝫ
Interius pelles vt ſalomonis habens
Pugnarũt in me geniti ꝓprie genitricis
Uiribus addentes deſerui propriam
Tu mihi dic aĩa mea quem dilexit amice
Paſcis vbi/vel vbi meridie recubes
Nolo vagari poſt pecudes q̃ſcunqꝫ ſodales
Chare tui paſcunt/dux mihi ſolus eris
Ubera ſugentẽ matris/q̃s det mihi fratreꝫ
Te foris inueniam ſolus vt oſcula des
Apprehendã te ducãqꝫ domũ genitricis
Intro cubile mee/meqꝫ docebis ibi
Pocula de vino tribuã/ conditaqꝫ muſtum
Malogranata/qđ mea preſſa fluunt
Eius leua meo capiti ſupponit̃/atqꝫ
Stringet in amplexus ſe ſua dextra meos.
Atio fraca ſui guillermi feſta d̃corat
n Cui ⁊ hoc ideo geſta fuiſſe ferunt
Febricitãs tremit/ĩ culpaſ cur vrge
Febris ⁊ iterior ĩ maledicta fremit (or inq̃t
Paule ꝑor ſolus deſerti cultor haberis
Dira fuge cauſa fauſtula facta fuit.
Fonticulus potus fit/palmaqꝫ veſt̃ ⁊ eſca
Coruus fert panem quotidie medium.
Paule genu flexo moreriſ/tuꝰ aſtra penetrat
Spiritus/anthoni talia viſa refers.
Effodiũt tumulũ fremitu q̃ſi flẽte leones
Frugalis vite dona tuis tribue.
Illuſtris doctor hylari myſteria libris
Unius ⁊ trini ſcis reſerare dei
Uultu fac hilari mea mẽs ſit doctor hylari
Uincit luciferum mens hilarata ferum.
Celitus immiſſo regẽ diñ chriſmate ſacrat
Remigius viguit multiplicata fides
Dulcis remigi freta remigat effera remis
Spiritus inualidis ſis ſibi remigium
S Athoni patres auguſtini tua vita
a Lecta dedit xp̃ꝫ totus vt eẽt amãs
Demõis iſultꝰ miros ꝓpeſſe rogãꝰ
Fac p̃ce nos eius vincere vimqꝫ dolos
Annonã tibi cuꝫ paulo coruus duplicauit
Poſt animã pauli ſcandere celſa vides
Horrẽdũ curare ſacrũ tibi dat deus ignem
Totaqꝫ laude tua terra repleta ſonat
Palpitat extractꝰ ab aq̃s piſcis male viuit
Interius monachꝰ exiliẽs ab aq̃s.
a Ones zelotes xp̃i/lepreqꝫ fugatrix
Uita leproſa tuo ſana ſic auxilio

Ecce duos video validi q̃s vrit amoris
Uis nimiũ/ſeuus hic amor/ille pius
Uiſio ſolamen charis preclara miſtrat
Flentibus ⁊ ſua ſe gaudia flere vetat
Dilectrix agnes agni mitis ꝑ amorem
Que ſalomon cecinit cantica ſepe refers
Uulneror ⁊ lãguet flãmãti mẽs ab amore
Flores cum malis mox adhibere mihi
Eſſet in accubitu dũ rex afflauit odorem
Nardus grata ſuũ plantula parua calens
Alloquit̃ dilectus eam/laudatqꝫ viciſſim
Ter pulcram dicit/quod latet intro ſilet
Aſſimilaui te quaſi ſis equitatus amica
Inter currus/quos ſeuus habet pharao
Pulcritudo genas vt turturiſ ornat vtraſqꝫ
Sponſa tuuꝫ collum pulcra monilia ſunt
Murenas auri faciemus vermiculatas
Argento/que ſunt ſenſus ⁊ eloquium
Qua luce ſuũ dũ februꝰ exit in orbẽ T
n Trãs mare dicũt̃ feſta ioſeph coler̃
Sig̃t ⁊ hec nr̃a pia/ſed rudibꝫ ioſe
Exametriſ texta/myſtica multa canẽs (phia
Sis ioſephina ſoror mea dux mea lux ⁊ a/
Arra ieſu/matriſ ꝟgis atqꝫ ioſeph (moris
Quõ tres olim fuerint domꝰ vna peregra
Nũc domus etherea tu ioſephina canis
Poſce vices referant/pete celis me ꝑegrinũ
Suſcipiant patris conſocientqꝫ domo
Manſio ſat fuerit q̃cũqꝫ nouiſſima patris
Altis equari qui nequeo meritis
Tu mihi iure locuꝫ retines ioſephĩa ſophie
Eſt tibi fas laudes appropriare ſuas.
Tu mulier fortiſ ſalomõ quã carmine ſcꝑſit
Alphabetizans/cantica quã reſonant
Eſt carmẽ totũ ſapiẽtia/nam ſapiẽs ẽ
Uir ioſeph atqꝫ puer mater ⁊ eſt ſapiens
Spiritus vnus eo coniunxit viuificauit
Spiritus iſtorum fit ioſephina tuus
Uãbonꝰ ⁊ ſuauis ioſephie ſpũs idẽ
a Multus ⁊ ẽ vnꝰ cor ioſephĩa reple.
Subtil' penetrãs renouãs ſtabilis
Mobilior motu/cor ioſephĩa reple (tũ oĩ
Rore ſalutifero ſiccatas complue mentes
Sermine fecundo cor ioſephina reple
Quiſquis adherere tibi vult fit ſpũs vnus
Uiuit in chriſto cor ioſephina reple
Pulcra colũbinis oculis formoſa venuſto
Simplex aſpectu cor io ſephina reple
Te puer ⁊ iuuenis te nunc etate ſenili
Queſiui ſponſam/cor ioſephina reple
Delicioſus amor ſoror ⁊ dilecta ſophia
Amplexu caſto cor ioſephina reple
Simplificãs aĩam ꝯuertis ad interiora

Dilataſqꝫ ſimul coꝛ ioſephina reple
Immaculata manes ĩ te fedũ nihil intrat
Ejiciens ſoꝛdes coꝛ ioſephina reple
Aſſimilas vni trinoqꝫ deo facis vnam
Quoſqꝫ tuos animaꝫ coꝛ ioſephina reple.
V Eſtib9 oꝛnãda fueras ioſephĩa d̃coꝛꝫ
v Pro modulo nr̃o pãniculoſ dedim9
Permãet intern9 decoꝛ ĩteger ĩuiola
Reſpicit hunc ſolũ ſpũalis homo (tus
Symbolicis vti ſi nominib9 placet amplaꝫ
Materiam laudis quolibet inuenies
Colla/ſupcilia/frontẽ/crines/oculos/os
Dentes/cum labijs/naribus/adde genas
Brachia/cũ manib9/mãmas ꝛ pect9 amoꝛꝫ
Venter/crura/pedes/omnia labe carent
Vitꝫ oliua roſe th9 balſama mirra cypſſus
Palma virens lybani/cedrus odoꝛa decẽs.
Oꝛtus ꝯcluſus/fons ſignatus/puteuſqꝫ
Plenus aquarum/quas fundit ei lybanus
Punica mala ſtruunt ꝑadiſum deliciarum
Lilia fert vallis/fert ꝛ ager nitida
Filia/ſpõſa/ſoroꝛ/regis dilecta ſupremi
Currus/quadriga/nardus odoꝛifera
Quid multis moroꝛ/ es lignũ vite qd̃ ĩ euũ
Viuere dat/queſo coꝛ ioſephina reple
Eſta ioſeph ioſephina trahit trigin
f ta per annos
Vel ꝓpe cũ ſpõſa duꝫ ꝑegrinus erat
Myſteriũ loquit̃ incarnati quoqꝫ verbi
Vſqꝫ ioſeph moꝛtem fine quieſcit eo
Pertrahit hãc anim9 ſpeculãtꝫ lõgius vſqꝫ
Secula que celis perpetuata manent
Una dom9 terris ioſeph ꝛ ieſus atqꝫ maria
Hunc patris eterni celica regna tenent
Una manet ioſephina/licet varient̃ in ipſa
Tempus ꝛ etates ꝛ ſtatus atqꝫ loca
Coꝛ ſpeculantis eã deducit iugiter apte
Ad meditanda nouis aſſidue ſtudijs.
Ingenium ſolers exercet/tedia tollit
Hec faſtiditis eſt requies animis
Colloquio ſuauis/reuelat ſermone viantis
Coꝛdeqꝫ ſincero/flãmat amoꝛe dei
Scripturas aperit/ſenſus exponit earũ
Intellectus agens clarioꝛ efficitur
Influit allapſu ſecreto faucibus imis
Mãna/fauos/lac/mel/coꝛ ioſephĩa replet.
X E trib9 h̃ nr̃m modulat̃ carmẽ aĩcuꝫ
d Approbat nomẽ cur ioſephina ſibi.
Nõne marianã poteram9 vel ieſuinã
Appellare ſacram/nomine pꝛecipuo
Et poteramus ita. ſꝫ vir caput eſt mulieris
Et ieſus ambobus ſubditus vltro fuit
Adde ꝙ vna domus fuerat curanda ꝑ vnũ
Patris iconomici ſollicitum ſtudium
Amplius vn9 erat ipſis anim9 caro mẽs coꝛ
Sponſo cum ſponſa natus erat medius.
Nazareth oppidulo vigintiq̃nqꝫ ſub annis
Noſtra parum motis fit ioſephina comes.
Conſcia ſecreti magni/qd̃ virgo retractans
Coꝛde pio confert cum ioſeph atqꝫ ieſu
Quicq̃d ibi reſonat ih̃s ẽ ioſeph atqꝫ maria
Solus ꝛ afferret an ieſus omne bonum
Iũge ꝙ augmẽtũ ſignat ioſeph ꝛ ꝑegrinus
Se bonus extendit anterioꝛa petens
Omne bonũ ſatiare põt/aliud ſatiaret
Particulare nihil coꝛ ioſephina replet
Vis dederit tales affat9 noſcer̃/ q̃les
q Coniecturali das ioſephina nota
Fas ſpirare tibi d̃ino neumate plene
Nunc hoc nunc illud myſteriale ſacrum
Nunc agis a claris ĩ clara coꝛ aſpicientũ
Per ſpeculũ claruꝫ/vel ꝑ enigma latens
Roꝛas nũc etiã de celis/ꝛ pluis hos tres
Mentibus inſpirans que coluere colant
Amplectens ſtringꝫ/refouẽſqꝫ ſinu bñdicto
Et deſiderium ſponte ſuum ſatias.
Sic abiſac pr̃is incẽſũ gelidos pr̃is artus
Grata miniſtratrix caſta puella fouet
O mihi ſi talis dignaberis eſſe miniſtra
Blanda ſenẽ recreans o ioſephina tuum
Diuitijs/opibus/alius querit ſatiari
Seqꝫ replere putat/diues inanis eget
Gloꝛia multoꝝ coꝛ gloꝛia vexat ꝛ angit
Vanaqꝫ/quid mirum? nulla replere queũt.
Et qua ꝑte voles ꝛ q̃ntũ volue/reuolue
Nulla quies/ſi nõ coꝛ ioſephina replet.
Vel coꝛda ſophia replet. ſic potat poni ĩ oĩ
bus p̃cedẽtib9 loco iſti9. coꝛ ioſephĩa replet.
Eſpõſata ieſu mr̃ ioſeph alma ma/ y
d Spõſi feſta tui fac colat eccl'ia (ria
Dicit̃ octauis hypapãti ꝯcelebrari
Trãs mare ꝯdignis moꝛs ioſeph obſequijſ
Cis mare dignus erat recoli feſto ſpeciali
Virgo tuus ſponſus ieſu
Aſt alibi colit̃ quarto denoqꝫ kalendas
Jam/vel totidem ſicut apꝛilis habet
Francia que polles ſupanti nomine xp̃i
Cur deuotio fit hic tua poſterioꝛ
Saltẽ quiſqꝫ ſuo templũ ſibi coꝛde ſacratũ
Dedicet/hoc fas eſt cuilibet ꝛ facile
Vir ioſeph illuſtris ṽgo iuſtuſqꝫ ꝓpheta
Sponſus/dux/teſtis virginis atqꝫ caput
Tu pater es xp̃i/nutritoꝛ/conſcius/heres
Eſto peregrinis dux/via/vita/ſalus
Digna tuis meritꝫ tibi nos p̃conia dignas
Virgineo laudes fac dare coniugio

z Onſcia ſecreti ſapiēs ioſephia ſupni
c Queſtio me pulſat pluris/ſolue pcoꝛ
Queſtio p̄cipua/terrꝫ ſi ꝟgo viatrix
Undiq̄ꝫ pfecta plus gabꝛiele fuit
Affirmatiuā pietas materna videt
Ponere/nāq̄ꝫ deus ſolus eam ſuperat
Oppoſitū ꝓbat ignoꝛantia paſſibilitaſq̄ꝫ
Matris/cui nec erat viſio clara dei
Et docet hāc gabꝛiel trepidā ſolat an ip̄m
Perdidit ignara per triduum puerum
Quid ꝗ ꝛ ipſius aīam ꝑtranſijt aſper
Moꝛte ieſu gladius/vaticinante ſene.
Scire tuū nō ē rn̄dit ſacra ſophia
Om̄ia myſteria. Qualiacunq̄ꝫ dabo
Uirgine matre fuit ꝟt⁹ habitus ſtatus ipſi
Tunc ſtatus in terris ꝙ̄ gabꝛiele minoꝛ
Uirtus ac habitus q̄s gratia deſtinat illi
Gratificans matrē celſius arce locans
Attn̄ icludūt ſcrupulos p̄dicta fatemur
Difficiles/tibi ſunt iſta notanda pꝛius
Eſt naturalis ē carnaliſq̄ꝫ voluntas
Tercia ſit duplex que ratione viget
Hanc abſolutam dic ꝛ ſub conditione
Seu deſiderio foꝛmat eam pietas
Pꝛima duplex ex ſe nunq̄ꝫ peccare valebit
Cui tamen interpꝛes eſſe ſolet ratio
Abſoluta deo ſemꝑ confoꝛmis opoꝛtet
Sit ratio/pietas nulla repugnat ei
Conditio ſaluat ſe ſupponēs rationi
Uelleq̄ꝫ diuino ſic ieſus edocuit
Poꝛro qui neſcit nō ē ideo vicioſus
Si non ignoti debeat eſſe ſcius
Om̄ia que nouit dn̄s res nulla creata
Scire valet/multis pena nec ē vicium
Purgāt illuſtrāt mō ꝑficiūtq̄ꝫ hierarche
Maioꝛes imos nulla tamen macula ē
Miſſus ab excelſ⁹ act⁹ afferre hierarchos
Sic fuerit coꝛdi virgineo gabꝛiel
Ruꝛſus multoꝛū virgo ſi neſcia merens
Quid mirum: triſtis filius eius erat
Riſticiā dat ars res aduerſata volēti
t Qualiter h̄ potuit eſſe volēte deo
Hoc pietas potuit ſe ſaluās ꝯditiōe
Appoſita/de qua multa loquēda foꝛent
Eſt de noticijs diſtinctio plurima quandā
Experimentalē iungimus ad reliquas
Proficiens in ea chꝛiſtus
¶ Tantundē repertū ē de carminib⁹ his lugduni in conuentu celeſtinoꝛum

Centilogiū eius de

meditatione crucis. cuius pars magna habet inter carmina ſuꝑ Magnificat.

Xaltauit aīs hūiles o ꝟgo beata C
c Mōi quā dn̄az mag̃ potēs ſtatuit
Cur: q2 reſpexit hūilē de⁹ vt tu⁹ eēt
Filius/ꝛ matris ſubditus imperio
Gloꝛia ſuſcepit humilē. ſublimioꝛ ex hoc
Ipſa nouiſſima fis/primioꝛq̄ꝫ deo
Nāq̄ꝫ nouiſſimus ꝛ abiectioꝛ eſſe viroꝛū
In cruce ſuſpenſus/eſſe ieſus voluit
Propter qd̄ deus exaltauit eū/ſibi nomē
Tale dedit/nomen omne quod exuperat
Sta mō collige te mea mēs hic coꝛrue toto
Pꝛona ſinu/ſignū ſtringe ſalutiferum
Tolle iugū crucis h̄/a q̄ diuellere nullus
Preualeat caſus/dic crucifixe ieſu
Faſcicul⁹ mirrhe mihi dilectus meus/inter
Ubera ꝯſtringet ſe mea/ſuauis amoꝛ
Oſcula det labijs vngat trahat afflet odoꝛē
Intus/ꝛ in cellas ducat aromaticas
Amēs q̄ rapis/mea mēs q̄ digna flagellis
Oſcula vis/cuius terra tremit tuitu
Arce p̄coꝛ rapit en pietas īſpecta ſuꝑ
p Que maieſtatē n̄ ſinit/vt verear (mā
Brachia diſtēdit/vultū decliat/aptū
Per latus oſtendit ſe coꝛ amoꝛe mei
Frigid⁹ ingratus meus eēt amoꝛ/ꝑ amoꝛē
Si talē minime flexus amaret eum
Maieſtas fateoꝛ retrahit ſi conſpiciat
Carne tegit ſeſe/ſola patet pietas
O pietas q̄ nec colaphos nec ſputa flagella
Clauos nec moꝛtem reſpuit ecce crucis
Iā nec amoꝛe mei lāguet neq̄ꝫ vulnera ſētit
Moꝛtuus in dura ſed cruce pendet adhuc.
Moꝛtu⁹ amplexu ſe quō ſubtrahet/aude
Mens pia/coniungi cum pietate ſua
Os dare q̄d refugis: cur nō ī amoꝛe liq̄ſcens
Tota fluis: cur nō crux madet ex lachꝛimiſ
Ip̄m foꝛte tenet flētis gremiū genitricis
De cruce depoſitum flens ſibi compatere
Saxea mēſ nimis ē adamātēq̄ꝫ durioꝛ atro
Talia que ſpectās mollioꝛ eſſe nequit
Ange ieſu virga totiens crucis vt la
t chꝛimarum
De coꝛdis ſilice largioꝛ vnda fluat
Marmoꝛe frigidius o coꝛ qd̄ tātus amoꝛ
Non rogus accendit/ſtaſq̄ꝫ gelu rigidum
Flāmulis ſaltē ſcintillis te ingerere coꝛ
Que crucis ex omni parte vides ſaliunt.
Incipe ꝑcutere p̄miſq̄ꝫ nouiſſima iunge
Singula que patit virgo ieſuſq̄ꝫ nota
Una tibi poterit ſcintilla/niſi repꝛobus ſis
Ignem de lignis/crede crucis parere
Adijce ſarmenta vicioꝛū/que reſecabis
Iunge/quaſi ligna plurima dona dei